

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1033

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 29 octombrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.078. — Hotărâre privind condițiile de acordare a despăgubirilor privind viața, sănătatea și bunurile polițiștilor de penitenciare	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
148. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Clubului Sportiv „Dinamo” București	5–20
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 10 din 28 iunie 2021 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	21–32

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind condițiile de acordare a despăgubirilor privind viața, sănătatea și bunurile polițiștilor de penitenciare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 104 lit. m), precum și al art. 114 alin. (1) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Despăgubirile prevăzute la art. 104 lit. m) și art. 114 alin. (1) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, se acordă, în condițiile prezentei hotărâri, din bugetul instituției angajatoare.

(2) Despăgubirile prevăzute la alin. (1) constau în acordarea unei sume de bani pentru polițiștii de penitenciare sau, în cazul decesului, pentru familiile acestora, în situația în care viața, sănătatea ori bunurile polițiștilor de penitenciare, ale soțului/soției și ale copiilor aflați în întreținerea sa sunt afectate în exercitarea atribuțiilor de serviciu ale acestuia sau, în legătură cu acestea.

(3) Polițiștii de penitenciare au dreptul la despăgubiri și în situația în care au suferit, din culpa instituției, un prejudiciu material în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.

(4) Despăgubirile se acordă dacă faptul prejudiciabil s-a produs din motive independente de voința polițiștilor de penitenciare, iar acesta nu a acționat printr-o încălcare a normelor legale, regulilor de conduită ori de securitate a muncii de la locul de desfășurare a activității.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *polițist de penitenciare* — funcționar public cu statut special căruia i se aplică prevederile Legii nr. 145/2019, cu modificările și completările ulterioare;

b) *atribuții de serviciu* — atribuții stabilite în sarcina fiecărui polițist de penitenciare, prevăzute în fișa postului, precum și orice alte atribuții care derivă din statutul profesional, din legislația execuțional penală sau din normele legale specifice, corespunzătoare domeniului în care își desfășoară activitatea;

c) *polițist de penitenciare vătămat* — polițistul de penitenciare supus în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, independent de voința lui, efectelor unor cauze vătămătoare, în urma cărora îi este afectată integritatea anatomică și/sau funcțională a organismului;

d) *polițist de penitenciare invalid* — polițistul de penitenciare care și-a pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă și care a fost încadrat într-un grad de invaliditate de către comisiile de expertiză medico-militare, ca urmare a rănirii în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu;

e) *polițist de penitenciare decedat* — polițistul de penitenciare care și-a pierdut viața în urma unui eveniment, în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu;

f) *bunuri* — bunurile mobile și imobile, aflate în proprietatea, posesia sau folosința polițiștilor de penitenciare, a soțului/soției și a copiilor aflați în întreținere;

g) *familia polițiștilor de penitenciare* — soțul sau soția acestuia, precum și copiii aflați în întreținere;

h) *copii aflați în întreținerea polițiștilor de penitenciare* — copiii în vârstă de până la 18 ani sau, dacă își continuă studiile într-o formă de învățământ organizată potrivit legii, până la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 de ani; copiii

încadrați în grade de invaliditate, pe toată durata invalidității, dacă nu realizează venituri și se află în îngrijirea familiei;

i) *vătămare* — cauză în urma căreia este afectată integritatea anatomică și/sau funcțională a organismului polițiștilor de penitenciare, al soțului/soției sau al copiilor aflați în întreținerea sa.

Art. 3. — (1) Unitățile din sistemul administrației penitenciare acordă despăgubiri în cazuri individuale polițiștilor de penitenciare sau, după caz, membrilor de familie ai acestora, în cazul producerii următoarelor evenimente:

a) vătămare;

b) invaliditate;

c) deces;

d) cauzarea de prejudicii bunurilor.

(2) În cazul în care din aceeași împrejurare au rezultat concomitent sau succesiv două sau mai multe dintre evenimentele prevăzute la alin. (1) se acordă despăgubiri pentru fiecare prejudiciu în parte.

(3) Despăgubirile pentru evenimentele prevăzute la alin. (1) se acordă indiferent de momentul la care polițistul de penitenciare și-a exercitat atribuțiile de serviciu, respectiv în timpul ori în afara programului de lucru.

Art. 4. — (1) Despăgubirile acordate în situația producerii evenimentului prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. a) acoperă toate cheltuielile legate de:

a) asistență medicală profilactică, curativă și recuperatorie efectuată în unități sanitare publice din țară;

b) cazare și masă pe perioada spitalizării în unitatea sanitară publică din țară în care se acordă asistența medicală profilactică, curativă și recuperatorie;

c) medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale, tehnologii și dispozitive asistive din țară sau străinătate;

d) transport dus-întors până la/de la unitatea sanitară publică din țară în care se acordă asistența medicală profilactică, curativă și recuperatorie, atât pentru cel vătămat, cât și pentru un însoțitor al acestuia.

(2) Despăgubirile acordate în situația vătămării polițiștilor de penitenciare în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea acoperă diferența dintre sumele plătite de polițistul de penitenciare și sumele decontate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și/sau de la bugetul statului, după caz.

(3) Despăgubirile prevăzute la alin. (2) se acordă pe baza cererii formulate de polițistul de penitenciare sau de către familia acestuia în situația în care starea de sănătate nu permite deplasarea polițiștilor de penitenciare, la care se anexează:

a) documente eliberate de unitatea medicală în care polițistul de penitenciare a beneficiat de tratament medical, din care să rezulte contravaloarea fiecărui serviciu medical, a achiziționării de medicamente, materiale sanitare, proteze sau orteze, precum și contribuția personală suportată de beneficiar;

b) documente de constatare a evenimentului, întocmite de organele abilitate, potrivit legii;

c) înscrisuri care permit stabilirea legăturii dintre îndeplinirea serviciului public în calitate de polițist de penitenciare și faptul prejudiciabil, după caz.

(4) Asistența medicală profilactică, curativă și recuperatorie în situația vătămării se efectuează în unități sanitare publice din țară.

(5) În situația în care asistența medicală profilactică, curativă și recuperatorie nu poate fi efectuată în unități sanitare publice din străinătate, în baza unui referat de evaluare a stării de sănătate întocmit de către comisia de expertiză medico-militară de pe lângă spitalul la care este arondată unitatea din care face parte polițistul de penitenciare.

Art. 5. — (1) Pentru invaliditatea survenită în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea, polițistului de penitenciare i se acordă despăgubiri după cum urmează:

- a) pentru invaliditate de gradul I — 10.000 euro;
- b) pentru invaliditate de gradul al II-lea — 8.000 euro;
- c) pentru invaliditate de gradul al III-lea — 6.000 euro.

(2) Acordarea despăgubirilor prevăzute la alin. (1) se face în baza unei cereri formulate de polițistul de penitenciare sau de către familia acestuia în situația în care starea de sănătate nu permite deplasarea polițistului de penitenciare, care se depune la unitatea unde acesta este încadrat, la care se anexează:

a) copia conformă cu originalul a deciziei medicale emise de comisiile de expertiză medico-militară de pe lângă spitalele din sistemul apărării, ordinii publice și securității naționale prin care s-a stabilit încadrarea polițistului de penitenciare într-un grad de invaliditate;

b) documente de constatare a evenimentului, întocmite de organele abilitate potrivit legii;

c) înscrisuri care permit stabilirea legăturii dintre îndeplinirea serviciului public în calitate de polițist de penitenciare și faptul prejudiciabil, după caz.

(3) Stabilirea încadrării în grad de invaliditate se realizează de către comisiile de expertiză medico-militară de pe lângă spitalele din sistemul apărării, ordinii publice și securității naționale.

Art. 6. — (1) În situația decesului polițistului de penitenciare în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea se acordă despăgubiri în cuantum de 20.000 euro, care se plătesc familiei polițistului de penitenciare decedat.

(2) Acordarea despăgubirii prevăzute la alin. (1) se face pe baza unei cereri care se depune de către moștenitorii polițistului de penitenciare la unitatea unde a fost încadrat acesta, la care se anexează următoarele documente, în copie conformă cu originalul:

a) actul de identitate al persoanei/persoanelor îndreptățite la acordarea despăgubirii;

b) certificatul de deces al polițistului de penitenciare;

c) după caz, certificatul de moștenitor, certificatul de căsătorie, certificatul de naștere al copiilor polițistului de penitenciare;

d) documente de constatare a evenimentului, întocmite de organele abilitate, potrivit legii;

e) înscrisuri care permit stabilirea legăturii dintre îndeplinirea serviciului public în calitate de polițist de penitenciare și faptul prejudiciabil, după caz.

(3) Dacă persoana îndreptățită la acordarea despăgubirii este lipsită de capacitatea de exercițiu sau are capacitatea de exercițiu restrânsă, cererea se formulează de reprezentantul legal al acesteia sau, după caz, de persoana în cauză, cu acordul reprezentantului legal.

Art. 7. — (1) Despăgubirea acordată în situația în care bunurile polițistului de penitenciare sunt avariate ori distruse în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea acoperă suma necesară pentru aducerea bunului în starea

inițială sau, în cazul imposibilității, pentru înlocuirea acestuia, fără a putea depăși valoarea de piață a bunului respectiv la momentul avarierii sau distrugerii.

(2) Valoarea de piață a bunului se stabilește în raport cu starea în care acesta se afla la momentul avarierii sau distrugerii.

(3) Valoarea de piață a bunului și valoarea prejudiciului cauzat acestuia se stabilesc în baza unui dosar de evaluare întocmit de un evaluator autorizat.

(4) Despăgubirea prevăzută la alin. (1) nu se acordă în cazul în care prejudiciul este acoperit în totalitate ca urmare a existenței unei asigurări; dacă prejudiciul este acoperit parțial, ca urmare a existenței unei asigurări, despăgubirea constă în diferența dintre suma necesară pentru aducerea bunului la starea de la momentul avarierii sau, în cazul distrugerii, pentru înlocuirea acestuia și suma acordată cu titlu de despăgubire de către asigurător, fără a putea depăși valoarea de piață a bunului respectiv, stabilită potrivit alin. (2).

(5) Pentru bunurile aflate în proprietatea polițistului de penitenciare, care nu pot fi evaluate de experți autorizați conform competențelor acestora, despăgubirea pentru cheltuielile ocazionate de aducerea în starea inițială a acestora se acordă pe baza devizului de reparații și a facturii emise de o unitate specializată, fără a putea depăși prețul de achiziție a unui bun similar existent pe piață la momentul producerii prejudiciului; în situația distrugerii totale a bunurilor aflate în proprietatea polițistului de penitenciare, acesta beneficiază de o despăgubire echivalentă cu prețul de achiziție a unui bun similar existent pe piață la momentul producerii prejudiciului.

Art. 8. — Despăgubirea prevăzută la art. 7 se acordă în baza unei cereri formulate de polițistul de penitenciare, atât în nume propriu, cât și pentru soțul sau soția și copiii aflați în întreținere, la care se anexează:

a) documente de constatare a evenimentului care a condus la avarierea ori distrugerea bunului;

b) documente de evaluare a prejudiciului;

c) declarația pe propria răspundere din care să reiasă faptul că prejudiciul nu a fost acoperit în totalitate ca urmare a existenței unei asigurări ori, în cazul acoperirii parțiale a prejudiciului, documentele din care să rezulte cuantumul indemnizației acordate de asigurător;

d) documente din care să rezulte cuantumul cheltuielilor ocazionate de stabilirea valorii de piață a bunului pentru care se solicită despăgubirea;

e) înscrisuri care permit stabilirea legăturii dintre îndeplinirea serviciului public în calitate de polițist de penitenciare și faptul prejudiciabil, după caz;

f) polița de asigurare și documentul care atestă plata acesteia.

Art. 9. — (1) Polițiștii de penitenciare care în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu suferă un prejudiciu material cauzat din culpa instituției au dreptul la despăgubiri.

(2) Despăgubirea se acordă într-un cuantum care să acopere integral prejudiciul material produs și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) există un prejudiciu material suferit de polițistul de penitenciare;

b) prejudiciul material este cauzat din culpa instituției;

c) prejudiciul material este produs în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către polițistul de penitenciare.

(3) Despăgubirea se acordă în baza unei cereri formulate de polițistul de penitenciare, adresată instituției din vina căreia s-a produs prejudiciul material, la care se anexează:

a) documente din care să reiasă culpa instituției din vina căreia s-a produs prejudiciul material;

b) documente de constatare a prejudiciului material și a cuantumului acestuia;

c) înscrisuri care permit stabilirea legăturii dintre îndeplinirea serviciului public în calitate de polițist de penitenciare și prejudiciul material produs, după caz.

Art. 10. — Constatarea evenimentului care dă dreptul la despăgubiri se face de instituțiile competente, potrivit legii.

Art. 11. — (1) În vederea verificării îndeplinirii condițiilor pentru acordarea despăgubirii, la nivelul instituției se constituie, prin act administrativ al conducătorului instituției, o comisie care este formată dintr-un lucrător nominalizat de conducătorul unității, de regulă din sectorul unde își desfășoară activitatea solicitantul despăgubirii, un lucrător din sectorul economic și unul din sectorul medical.

(2) Comisia verifică, la solicitarea persoanei interesate, pe baza documentelor justificative și a actelor de constatare întocmite de organele competente, îndeplinirea condițiilor pentru acordarea despăgubirilor prevăzute în prezenta hotărâre; în vederea clarificării tuturor aspectelor relevante pentru soluționarea cererilor, comisia poate audia polițistul de penitenciare sau, după caz, membrii familiei acestuia și poate solicita documente în completare; plata despăgubirilor se efectuează doar după confirmarea de către organele competente a faptului că producerea prejudiciului are legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(3) Cererile pentru acordarea despăgubirilor se soluționează de comisie în termen de 45 de zile lucrătoare de la data înregistrării.

(4) În cazul în care constată îndeplinirea condițiilor legale, comisia prezintă conducătorului instituției un raport motivat, prin care propune acordarea despăgubirii, stabilindu-se și cuantumul acesteia.

(5) În baza raportului comisiei, conducătorul unității emite un act administrativ de admitere a cererii și de achitare a sumei menționate în raport; dispoziția se comunică solicitantului și compartimentului financiar-contabil, în vederea achitării drepturilor cuvenite.

(6) Dacă în urma analizării cererii și a documentelor justificative comisia constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru acordarea despăgubirii, aceasta propune conducătorului instituției, prin raport motivat, respingerea cererii; după aprobarea propunerii de respingere, cererea se restituie solicitantului împreună cu documentele justificative, prezentându-i acestuia, în scris, motivele care au stat la baza deciziei luate.

(7) Dacă după respingerea cererii de acordare a despăgubirilor apar noi înscrisuri oficiale, întocmite de organele abilitate potrivit legii, care pot conduce la acordarea despăgubirilor, polițistul de penitenciare sau, după caz, familia acestuia poate face o nouă cerere de acordare a despăgubirilor, în termenul de prescripție prevăzut de lege.

Art. 12. — (1) Despăgubirile acordate în baza prezentei hotărâri constituie forme de sprijin cu destinație specială și nu afectează dreptul legal la pensia de invaliditate, alte drepturi, indemnizații sau despăgubiri prevăzute de lege.

(2) Sumele reprezentând despăgubirile acordate, stabilite în moneda euro de către instituțiile prevăzute la art. 10, se convertesc în moneda lei la cursul comunicat de Banca Națională a României, valabil la data efectuării plății.

Art. 13. — Persoanele îndreptățite la acordarea despăgubirilor prevăzute de prezenta hotărâre, nemulțumite de modul de soluționare a cererilor formulate, se pot adresa instanței de contencios administrativ.

Art. 14. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică în mod corespunzător și în cazul în care sunt afectate viața, sănătatea ori bunurile soțului/soției și ale copiilor aflați în întreținerea polițistului de penitenciare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu ale acestuia.

(2) Despăgubirea se acordă polițistului de penitenciare pe baza cererii formulate de acesta.

(3) În cazul minorilor se fac următoarele asimilări:

a) încadrarea în categoria de handicap grav cu încadrarea în gradul I de invaliditate;

b) încadrarea în categoria de handicap accentuat cu încadrarea în gradul II de invaliditate;

c) încadrarea în categoria de handicap mediu sau ușor cu încadrarea în gradul III de invaliditate.

Art. 15. — (1) Anterior efectuării plății, beneficiarul despăgubirii semnează un angajament prin care se obligă să restituie sumele încasate cu titlu de despăgubire în situația în care se constată că producerea prejudiciului nu are legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu ale polițistului de penitenciare.

(2) Efectuarea plății despăgubirilor se face prin transfer într-un cont bancar indicat de polițistul de penitenciare sau de persoana din familia polițistului de penitenciare decedat ori de reprezentantul legal al acestora, situație în care cheltuielile aferente comisioanelor bancare sunt suportate de solicitant.

Art. 16. — În cazul în care după efectuarea plății despăgubirilor se constată de către organele competente că producerea prejudiciilor nu are legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu ale polițistului de penitenciare, acesta ori, după caz, membrii de familie care au beneficiat de despăgubire sunt obligați să restituie sumele încasate.

Art. 17. — Pentru toate sumele de bani plătite ca despăgubiri în temeiul prezentei hotărâri, instituțiile angajatoare inițiază demersuri prelitigioase și litigioase pentru recuperarea sumelor plătite de la persoanele care se fac vinovate de producerea prejudiciilor.

Art. 18. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică și polițistilor de penitenciare din Ministerul Justiției.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
p. Ministrul justiției, interimar,
George Bogdan Ilea,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Clubului Sportiv „Dinamo” București

Având în vedere prevederile art. 12 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 29 alin. (2) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Clubului Sportiv „Dinamo” București, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Regulamentul de organizare și funcționare a Clubului Sportiv

„Dinamo” București, aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 49/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 mai 2015, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 7 octombrie 2021.
Nr. 148.

ANEXĂ

REGULAMENT de organizare și funcționare a Clubului Sportiv „Dinamo” București

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Clubul Sportiv „Dinamo” București, denumit în continuare *Clubul*, este club sportiv de drept public, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *M.A.I.*

(2) Clubul este organizat și funcționează în baza dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Clubul are sediul în municipiul București, șos. Ștefan cel Mare nr. 7—9, sectorul 2.

(4) Clubul își desfășoară activitatea și în localitatea Ghermănești, județul Ilfov, la baza nautică, respectiv prin Centrul Sportiv Brașov, în municipiul Brașov, str. Nicopole nr. 34, județul Brașov.

Art. 2. — (1) Clubul exercită, potrivit normelor legale în vigoare, atribuțiile ce îi revin în domeniul activității sportive, având drept obiect de activitate performanța, selecția, pregătirea și participarea la competiții interne și internaționale, precum și asigurarea condițiilor corespunzătoare nevoilor de pregătire fizică și sportivă a personalului M.A.I., respectiv pentru organizarea și sprijinirea activităților de educație fizică și sport necesare structurilor ministerului, în limita posibilităților materiale și a resursei umane de care dispune.

(2) Personalul Clubului este format din funcționari publici cu statut special — polițiști și personal contractual.

(3) În cadrul Clubului își desfășoară activitatea și participanți la activitatea sportivă, în baza unor contracte de activitate sportivă încheiate potrivit dispozițiilor Legii nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, și voluntari, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — (1) Clubul are însemne proprii: insignă, steag, emblemă și culori — alb, roșu.

(2) Ziua Clubului este 14 mai.

Art. 4. — Clubul prelucrează date cu caracter personal în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE și ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și cu alte prevederi legale naționale incidente în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal, în scopul îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin.

CAPITOLUL II

Finanțarea Clubului

Art. 5. — (1) Finanțarea Clubului se asigură potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, după cum urmează:

- a) subvenții de la bugetul de stat;
- b) venituri obținute din activități economice realizate în legătură directă cu scopul și obiectul de activitate al Clubului ori alte prestări de servicii;
- c) venituri obținute din chirii;
- d) venituri obținute din reclamă și publicitate;
- e) donații, sponsorizări, cotizații și contribuții bănești sau în natură ale simpatizanților;
- f) venituri obținute din organizarea de manifestări culturale și sportive, precum și din concursuri artistice, publicații, prestații editoriale, studii sau proiecte;
- g) venituri obținute din valorificarea bunurilor aflate în patrimoniul Clubului ori a produselor din activități proprii sau anexe;
- h) indemnizații obținute din participarea la competițiile și demonstrațiile sportive;
- i) penalități aplicate participanților la activitatea sportivă, potrivit regulamentelor de ordine interioară ale disciplinelor sportive din cadrul Clubului;
- j) sume obținute din transferurile sportivilor;
- k) alte venituri, în condițiile legii.

(2) Pentru atragerea de venituri proprii, Clubul poate încheia contracte/convenții, în condițiile legii.

(3) Tarifele privind serviciile prestate de către Club se aprobă prin dispoziție a președintelui Clubului.

Art. 6. — (1) Clubul pune la dispoziția personalului propriu, cu titlu gratuit, bazele sportive pentru realizarea pregătirii fizice.

(2) Clubul asigură personalului și rezerviștilor instituțiilor de ordine publică, apărare și securitate națională o reducere în cuantum de 50% din tariful perceput pentru activitățile sportive de inițiere și agrement.

Art. 7. — (1) Clubul asigură hrănirea și cazarea participanților la activitățile sportive.

(2) Cheltuielile ocazionate de hrănirea și cazarea participanților la activitățile sportive se asigură în conformitate cu prevederile Normelor financiare pentru activitatea sportivă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru desfășurarea activităților prevăzute la alin. (1), la sediul Clubului, la Baza Nautică Ghermănești și la Centrul Sportiv Brașov funcționează cămine destinate cazării sportivilor, cantine pentru sportivi și puncte de desfacere.

Art. 8. — În funcție de necesitate sau pentru obținerea de venituri proprii, în cadrul Clubului se pot amenaja și alte baze sportive destinate practicării unor discipline sportive care nu sunt utilizate pentru sportul de performanță, destinate cu prioritate activității fizice de inițiere și agrement a personalului M.A.I. și publicului interesat.

Art. 9. — (1) Clubul poate asigura, contra cost, cazarea și hrănirea personalului M.A.I., a altor persoane, precum și a altor categorii de efective care au dreptul la norme de hrană în natură, prin intermediul căminelor, cantinelor și al punctelor de desfacere în locațiile Clubului.

(2) Clubul poate asigura ocazional, contra cost, cazarea și hrănirea altor participanți la activitățile sportive, în spațiile proprii special amenajate în locațiile Clubului.

(3) Finanțarea activităților prevăzute la alin. (1) și (2) se asigură din veniturile proprii, provenite din sumele încasate de la beneficiarii serviciilor, precum și din fondul de rulment constituit potrivit normelor legale în vigoare.

CAPITOLUL III

Organizarea Clubului

Art. 10. — (1) Activitatea Clubului este organizată și se desfășoară pe servicii, secții, birouri, compartimente, precum și în discipline sportive afiliate la federațiile sportive naționale și internaționale de specialitate.

(2) Disciplinele sportive sunt structurate pe grupe de copii, juniori, tineret și seniori.

Art. 11. — Structura organizatorică a Clubului este constituită potrivit statului de organizare aprobat prin ordin al ministrului afacerilor interne și are următoarea componență:

1. conducerea;
2. financiar-contabilitate (la nivel de serviciu);
3. Serviciul resurse umane, care are în componență:
 - a) Compartimentul recrutare și încadrare personal;
 - b) Compartimentul gestiune resurse umane;
 - c) Compartimentul formare inițială și continuă;
 - d) Compartimentul securitate și sănătate în muncă;
 - e) Compartimentul organizare;
4. Compartimentul asistență psihologică;
5. Compartimentul juridic;
6. Compartimentul secretariat, documente clasificate și arhivă;
7. Compartimentul relații publice;
8. logistica Clubului, asigurată de următoarele structuri:
 - 8.1. Serviciul patrimoniu imobiliar, reparații, intervenții și protecția mediului, format din:
 - a) Compartimentul administrare patrimoniu imobiliar;
 - b) Compartimentul intervenții și reparații curente;
 - c) Compartimentul protecția mediului;
 - 8.2. Serviciul intendență și suport tehnic, format din:
 - a) Compartimentul intendență (hrănire, cazare și echipare);
 - b) Compartimentul suport tehnic;
 - 8.3. Biroul implementare proiecte și dezvoltare;
 - 8.4. Biroul achiziții publice;
9. Compartimentul comunicații și tehnologia informației;
10. Compartimentul structura de securitate;
11. Serviciul organizare și instruire sportivă, care are în componență următoarele:
 - a) Compartimentul organizare sportivă;
 - b) Compartimentul instruire sportivă;
 - c) Compartimentul activități sportive de agrement și inițiere;
12. Secția sporturi individuale;
13. Centrul Sportiv Brașov (la nivel de secție sportivă);
14. Secția jocuri sportive;
15. Cabinetul medical sportiv.

Art. 12. — Organigrama Clubului este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 13. — (1) În exercitarea atribuțiilor, Clubul acționează conform normelor din domeniul sportului de performanță, emise de Ministerul Tineretului și Sportului, precum și de către federațiile sportive de specialitate.

(2) Pentru realizarea obiectivelor de performanță, Clubul colaborează cu Comitetul Olimpic și Sportiv Român, cu celelalte cluburi și asociații sportive din România și din alte țări, cu instituții și organisme ale autorităților publice, organizații nonguvernamentale, societăți, persoane fizice sau juridice de drept public/privat române sau străine, precum și cu unități subordonate M.A.I., conform diagramei prevăzute în anexa nr. 2.

CAPITOLUL IV

Atribuțiile Clubului

Art. 14. — Clubul are următoarele atribuții principale:

- a) aplică în activitatea proprie strategia generală a organizării și dezvoltării sportului de performanță la nivel național și internațional, adoptată de către autoritățile competente;

b) asigură condiții organizatorice, metodice, financiare și logistice, cum ar fi: echipamentul sportiv, cazarea în spațiile proprii, transportul cu mijloace proprii, hrănirea prin intermediul cantinelor, asistența medicală de specialitate și asistența psihologică, necesare pentru pregătirea sportivilor, în vederea creșterii potențialului valoric și competitiv și obținerii de performanțe la nivelul parametrilor naționali și internaționali;

c) asigură participarea sportivilor, precum și a antrenorilor și a celorlalți membri ai colectivelor tehnice la competițiile interne și internaționale stabilite de Comitetul Olimpic și Sportiv Român și federațiile sportive de specialitate;

d) organizează competiții sportive interne și internaționale proprii dotate cu „Cupa Dinamo” sau purtând alte denumiri;

e) desfășoară activități de cunoaștere, selecție, pregătire și promovare a sportivilor talentați, cu calități pentru practicarea sportului de performanță la nivelul cerințelor naționale și internaționale;

f) asigură creșterea competenței profesionale a antrenorilor și tehnicienilor săi, în raport cu normele generale în vigoare și cu obiectivele de performanță ale Clubului;

g) acționează, în condițiile legii, pentru asigurarea tehnico-materială a procesului de pregătire sportivă și competițională, precum și pentru dezvoltarea și modernizarea bazei materiale proprii;

h) propune spre aprobare conducerii M.A.I. proiectul bugetului de venituri și cheltuieli al Clubului;

i) acordă, în raport cu prevederile legale, drepturile materiale și de stimulare pentru sportivi, antrenori, tehnicieni și celelalte categorii de personal;

j) desfășoară activități de marketing și publicitate pentru promovarea imaginii Clubului și a rezultatelor obținute, precum și pentru atragerea de venituri proprii;

k) stabilește și dezvoltă relații interne și internaționale în domeniul sportului de performanță, încheind în acest scop convenții, contracte și acorduri cu caracter sportiv și economic, în condițiile legii;

l) organizează activități de inițiere și agrement sportiv, contra cost, la disciplinele sportive menționate în Planul anual privind organizarea și realizarea serviciilor de inițiere sportivă, agrement sportiv, precum și a altor evenimente și manifestări culturale și sportive de către Clubul Sportiv „Dinamo” București, aprobat de către secretarul general al M.A.I.;

m) sprijină Direcția generală management resurse umane și structurile M.A.I., la solicitare, pentru desfășurarea educației fizice și activității de pregătire sportivă a personalului, precum și evaluarea efectivelor privind dezvoltarea capacităților motrice, necesare îndeplinirii misiunilor încredințate;

n) sprijină Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” și instituțiile de formare a personalului din M.A.I. pentru desfășurarea probei de evaluare a performanței fizice în cadrul concursurilor de admitere în unitățile de învățământ universitar și postliceal ale M.A.I.;

o) în situații deosebite, la solicitare, sprijină structurile M.A.I. pentru susținerea misiunilor de ordine și siguranță publică;

p) inițiază și desfășoară alte activități pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin M.A.I. în domeniul sportului de performanță.

CAPITOLUL V

Conducerea Clubului

Art. 15. — (1) Conducerea Clubului se exercită de către președinte, care are în subordine nemijlocită 3 vicepreședinți. Președintele și vicepreședinții îndeplinesc atribuțiile stabilite prin fișa postului.

(2) În cadrul Clubului este prevăzută și funcția de președinte de onoare al Clubului.

(3) Numirea în funcția de președinte de onoare se face din rândul unor personalități, foști sau actuali sportivi sau tehnicieni ai Clubului, ca o recunoaștere a meritelor de excepție și a aportului deosebit la realizarea obiectivelor de performanță ale Clubului.

(4) Numirea președintelui de onoare al Clubului se face prin ordin al ministrului afacerilor interne, la propunerea motivată a președintelui Clubului, cu avizul secretarului general al M.A.I.

(5) Președintele de onoare al Clubului nu beneficiază de drepturi de personal și alte sume bănești.

Art. 16. — (1) Președintele Clubului se subordonează nemijlocit secretarului general al M.A.I.

(2) Președintele Clubului are calitatea de ordonator terțiar de credite.

Art. 17. — În vederea asigurării managementului activităților și structurilor din subordinea sa, președintele Clubului emite dispoziții pentru aplicarea legislației în vigoare, în limitele acesteia și ale competențelor Clubului, care au caracter obligatoriu pentru întregul personal și structurile aflate în subordine.

Art. 18. — Președintele răspunde în fața conducerii ministerului de întreaga activitate pe care o desfășoară Clubul.

Art. 19. — (1) În absența președintelui, conducerea Clubului se exercită de către unul dintre vicepreședinți sau de către o altă persoană, desemnată prin dispoziția zilnică pe unitate.

(2) Calitatea de ordonator de credite poate fi delegată înlocuitorilor de drept sau altor persoane împuternicite în acest scop, cu excepția conducătorului Compartimentului financiar-contabil, prin actul de delegare precizându-se competențele delegate și condițiile delegării, conform art. 20 alin. (4) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. — Numirea în funcții și stabilirea atribuțiilor, competențelor și responsabilităților personalului din subordine se fac de către președintele Clubului, în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare, precum și cu cele ale statului de organizare.

Art. 21. — Conducerea serviciilor, secțiilor sportive, birourilor și compartimentelor se exercită de către șefii acestora, care răspund de întreaga activitate desfășurată de către personalul din subordine în fața președintelui sau a vicepreședinților, după caz, potrivit competențelor stabilite.

Art. 22. — În cadrul Clubului se constituie Consiliul de coordonare, organ colegial cu rol consultativ, care propune strategia de dezvoltare în plan sportiv și orientează întreaga activitate de performanță a Clubului.

Art. 23. — (1) Consiliul de coordonare se constituie pentru o perioadă de 4 ani, cât durează un ciclu olimpic.

(2) Din Consiliul de coordonare fac parte personalul cu funcții de conducere din cadrul Clubului, președintele de onoare al Clubului, tehnicieni, antrenori, sportivi, precum și reprezentanți din partea M.A.I.

(3) Componența nominală a Consiliului de coordonare se stabilește, la propunerea președintelui Clubului, prin dispoziție a secretarului general al M.A.I.

(4) Președintele Clubului este și președintele Consiliului de coordonare.

Art. 24. — Consiliul de coordonare se convoacă semestrial sau ori de câte ori este nevoie și are următoarele atribuții principale:

a) stabilește strategia și direcțiile prioritare ale activității Clubului, elaborând în acest scop obiective privind activitatea sportivă de performanță, care se supun aprobării secretarului general al M.A.I.;

b) analizează anual activitatea desfășurată și rezultatele obținute de Club în competițiile sportive interne și internaționale;

c) dezbate și prezintă propuneri privind înființarea sau desființarea de discipline sportive;

d) analizează evoluția și perspectiva disciplinelor sportive în raport cu obiectivele de performanță ale Clubului și în reprezentarea internațională a sportului românesc, stabilind măsuri pentru întărirea celor cu pondere și tradiție la jocurile olimpice, campionatele mondiale și campionatele europene;

e) identifică măsuri pentru a asigura condiții corespunzătoare pregătirii și participării în competiții a disciplinelor sportive, în strânsă concordanță cu cerințele antrenamentului modern, ale ridicării și menținerii performanțelor sportive la nivelul parametrilor internaționali, care se aprobă de către președintele Clubului;

f) identifică măsuri pentru selecția, pregătirea și promovarea sportivilor pe baza normelor și criteriilor elaborate de federațiile sportive de specialitate, precum și în raport cu profilul și cerințele specifice fiecărei discipline sportive, care se aprobă de către președintele Clubului;

g) propune măsuri pentru dotarea și asigurarea tehnico-materială a Clubului, pentru creșterea și buna gospodărire a mijloacelor financiare ale Clubului;

h) orientează activitatea sportivilor și personalului Clubului în domeniul pregătirii profesionale și de specialitate, ridicării nivelului de cultură și educație, întăririi disciplinei și responsabilității în procesul de pregătire și competițional;

i) dezbate și propune modificări cu privire la însemnele și culorile Clubului;

j) în baza actelor normative în vigoare, poate propune președintelui Clubului aprobarea de norme interne pentru premierea/recompensarea performanțelor deosebite obținute de sportivii și tehnicienii Clubului în competițiile interne și internaționale;

k) identifică soluții pentru rezolvarea problemelor sociale ale sportivilor pe timpul practicării sportului de performanță, precum și la retragerea acestora din activitatea sportivă competițională;

l) inițiază și contribuie la realizarea unor activități de marketing, publicitate, sponsorizare internă și internațională, editare de publicații sportive etc.

Art. 25. — În cadrul Clubului, pe lângă disciplinele sportive, se constituie colective tehnice, având în componență participanți la activitatea sportivă care pot contribui la obținerea performanțelor deosebite la acțiunile sportive internaționale, precum și la dezvoltarea concepțiilor de pregătire și participare la competiții a sportivilor.

CAPITOLUL VI

Atribuțiile serviciilor, birourilor și compartimentelor din cadrul Clubului

SECȚIUNEA 1

Financiar-contabilitate

Art. 26. — Structura financiar-contabilitate, organizată la nivel de serviciu, îndeplinește următoarele atribuții:

a) organizează, conduce și ține contabilitatea proprie, respectiv contabilitatea financiară și contabilitatea de gestiune, conform normelor legale în vigoare, astfel:

1. înregistrează în contabilitate bunurile materiale, titlurile de valoare, numerarul, alte drepturi și obligații deținute cu orice titlu și efectuează operațiuni economice;

2. ține contabilitatea imobilizărilor pe categorii și pe fiecare obiect de evidență;

3. ține contabilitatea stocurilor cantitativ și valoric pe fiecare gestiune în parte;

4. asigură înregistrarea în contabilitate a elementelor de activ la costul de achiziție, de producție sau la valoarea justă pentru alte intrări decât cele prin achiziție sau producție, după caz;

5. înregistrează în contabilitate creanțele și debitele rezultate din activitatea curentă a Clubului la valoare nominală;

6. ține contabilitatea clienților și furnizorilor, a celorlalte creanțe și obligații pe categorii, precum și pe fiecare persoană fizică sau juridică în parte;

7. ține contabilitatea plăților de casă și a cheltuielilor efective pe subdiviziunile clasificăției bugetare, potrivit bugetului aprobat;

8. ține contabilitatea veniturilor pe feluri de venituri, după caz;

9. stabilește rezultatul execuției bugetare, anual, prin închiderea conturilor de cheltuieli efective și a conturilor de surse din care au fost efectuate;

b) asigură operarea la zi a registrelor de contabilitate obligatorii, respectiv: Registrul-jurnal, Registrul-inventar și Registrul cartea mare, în conformitate cu prevederile legale;

c) întocmește situațiile financiare trimestriale și anuale, situațiile informative lunare, precum și alte raportări financiar-contabile, pe care le transmite Direcției generale financiare din cadrul M.A.I., și depune formularele specifice în sistemul național de raportare — Forexbug;

d) organizează activități de încasări și plăți cu numerar, prin casieria Clubului;

e) organizează și conduce evidența angajamentelor bugetare și legale în conformitate cu normele metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor;

f) organizează și conduce contabilitatea de gestiune;

g) organizează și desfășoară activitatea de control financiar preventiv propriu asupra proiectelor de operațiuni prevăzute de lege, precum și pentru alte operațiuni specifice activității proprii stabilite de ordonatorul terțiar de credite, conform reglementărilor legale din domeniu;

h) organizează și desfășoară activitatea de control financiar intern ulterior asupra activității financiar-contabile, în conformitate cu legislația în vigoare;

i) asigură plata la timp și în conformitate cu dispozițiile legale a salariilor și altor drepturi bănești cuvenite personalului Clubului;

j) organizează instruirea sistematică în domeniile de specialitate ale personalului din cadrul serviciului;

k) întocmește și prezintă spre aprobare proiectul bugetului anual de venituri și cheltuieli al Clubului;

l) organizează și asigură încasarea și evidența donațiilor/sponsorizărilor către Club, în bani și natură, precum și a sumelor provenite din activități economice, publicitare, taxe, închirieri de spații și terenuri și altele asemenea, în condițiile legii;

m) efectuează inventarierea anuală a disponibilităților în lei și în valută din casieria unității, a disponibilităților aflate în conturi la trezorerie sau la bănci, a creanțelor potențiale înregistrate în afara bilanțului (scrisori de garanție bancară, contracte de asigurare de tip casco), a creanțelor și obligațiilor față de terți și efectuează orice alte activități ce revin în sarcina structurii financiar-contabilitate cu ocazia inventarierii;

n) întocmește și transmite la structura de specialitate a ordonatorului principal de credite situația privind monitorizarea numărului de posturi și a cheltuielilor de personal, respectiv situația privind execuția cheltuielilor de personal, conform prevederilor legale în vigoare;

o) asigură arhivarea și păstrarea în condiții de siguranță a documentelor și actelor justificative specifice activității desfășurate în cadrul structurii financiar-contabilitate, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare;

p) depune și preia de la trezorerie și de la alte instituții bancare documentele specifice;

q) întocmește și actualizează proceduri privind activitatea de contabilitate.

SECȚIUNEA a 2-a

Serviciul resurse umane

Art. 27. — (1) Serviciul resurse umane îndeplinește următoarele atribuții generale:

a) prezintă conducerii Clubului strategia resurselor umane și, împreună cu factorii de decizie, asigură atragerea, încadrarea și dezvoltarea resurselor umane;

b) asigură implementarea actelor normative, strategiilor și politicilor de resurse umane ale M.A.I.

(2) Compartimentul recrutare și încadrare personal are următoarele atribuții:

a) asigură, cu respectarea prevederilor legale, activitatea de recrutare, selecție, cunoaștere, verificare, încadrare și promovare a personalului Clubului;

b) urmărește realizarea dinamicii de încadrare a Clubului cu personalul necesar, conform statului de organizare, informând sistematic președintele Clubului despre structura personalului;

c) desfășoară activități de cunoaștere a personalului Clubului pentru actualizarea și completarea documentelor de gestiune resurse umane;

d) gestionează problematica în ceea ce privește modificarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de serviciu/muncă ale personalului Clubului, precum și stabilirea drepturilor de personal convenite acestuia;

e) întocmește proiectele de acte administrative pentru acordarea drepturilor salariale personalului Clubului, potrivit legii și normelor de competență.

(3) Compartimentul gestiune resurse umane are următoarele atribuții:

a) ține evidența nominală a polițiștilor și personalului contractual, păstrează dosarele personale ale personalului Clubului și sportivilor și întocmește dosarele de pensionare și de rezerviști;

b) întocmește informări și situații statistice privind realizarea dinamicii de personal, compoziția, pregătirea, evaluarea și starea disciplinară a efectivelor, precum și alte probleme ale muncii de resurse umane și supune spre aprobare măsurile ce se impun pentru continua perfecționare a activității în acest domeniu;

c) întocmește documentele specifice pentru aplicarea sancțiunilor disciplinare personalului din cadrul Clubului;

d) asigură secretariatul Consiliului de disciplină.

(4) Compartimentul formare inițială și continuă are următoarele atribuții:

a) prezintă conducerii Clubului necesarul de formare profesională la nivelul structurilor, după consultarea șefilor cu responsabilități în domeniu, precum și proiectul dispoziției privind organizarea, desfășurarea și evaluarea formării profesionale continue, pe post și prin cursuri;

b) asigură organizarea, desfășurarea și evaluarea formării profesionale continue, pe post, precum și documentele de organizare, planificare, evaluare și evidență a formării profesionale continue la nivelul unității și al structurilor subordonate;

c) urmărește aplicarea normelor privind managementul carierei personalului;

d) asigură participarea personalului la programe de formare profesională, prin cursuri pentru inițierea în carieră și pentru dezvoltarea carierei, convocări etc.;

e) organizează și desfășoară activitatea de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale personalului Clubului.

(5) Compartimentul securitate și sănătate în muncă asigură implementarea, la nivelul Clubului, a prevederilor legale referitoare la securitatea și sănătatea în muncă, în conformitate cu prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, prin desfășurarea activităților de prevenire și protecție, după cum urmează:

a) identificarea pericolelor și evaluarea riscurilor pentru fiecare componentă a sistemului de muncă, respectiv executant, sarcină de muncă, mijloace de muncă/echipamente de muncă și mediul de muncă pe locuri de muncă/posturi de lucru;

b) elaborarea, îndeplinirea, monitorizarea și actualizarea planului de prevenire și protecție;

c) elaborarea de instrucțiuni proprii pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă, ținând seama de particularitățile activităților și ale Clubului, precum și ale locurilor de muncă/posturilor de lucru, și difuzarea acestora în unitate numai după ce au fost aprobate de către angajator;

d) propunerea atribuțiilor și răspunderilor în domeniul securității și sănătății în muncă ce revin lucrătorilor, corespunzător funcțiilor exercitate, care se consemnează în fișa postului, cu aprobarea angajatorului;

e) verificarea însușirii și aplicării de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și protecție, a instrucțiunilor proprii, precum și a atribuțiilor și responsabilităților ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă stabilite prin fișa postului;

f) întocmirea unui necesar de documentații cu caracter tehnic de informare și instruire a lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă;

g) elaborarea tematicii pentru toate fazele de instruire, stabilirea, în scris, a periodicității instruirii adecvate pentru fiecare loc de muncă în instrucțiunile proprii, asigurarea informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă și verificarea însușirii și aplicării de către lucrători a informațiilor primite;

h) elaborarea programului de instruire-testare la nivelul unității;

i) asigurarea întocmirii planului de acțiune în caz de pericol grav și iminent, conform prevederilor art. 101—107 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, și asigurarea ca toți lucrătorii să fie instruiți pentru aplicarea lui;

j) evidența zonelor cu risc ridicat și specific prevăzute la art. 101—107 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare;

k) stabilirea zonelor care necesită semnalizare de securitate și sănătate în muncă, stabilirea tipului de semnalizare necesar și amplasarea conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 971/2006 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau sănătate la locul de muncă, cu modificările și completările ulterioare;

l) evidența meseriilor și a profesiilor prevăzute de legislația specifică pentru care este necesară autorizarea exercitării lor;

m) evidența posturilor de lucru care necesită examene medicale suplimentare;

n) evidența posturilor de lucru care, la recomandarea medicului de medicina muncii, necesită testarea aptitudinilor și/sau control psihologic periodic;

o) monitorizarea funcționării sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de ventilare sau a altor instalații pentru controlul noxelor în mediul de muncă;

p) verificarea stării de funcționare a sistemelor de alarmare, avertizare, semnalizare de urgență, precum și a sistemelor de siguranță;

q) efectuarea controalelor interne la locurile de muncă, cu informarea, în scris, a angajatorului asupra deficiențelor constatate și asupra măsurilor propuse pentru remedierea acestora;

r) întocmirea rapoartelor și/sau a listelor prevăzute de hotărârile Guvernului emise în temeiul art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv a celor referitoare la azbest, vibrații, zgomot și șantiere temporare și mobile;

s) evidența echipamentelor de muncă și urmărirea ca verificările periodice și, dacă este cazul, încercările periodice ale echipamentelor de muncă să fie efectuate de persoane competente, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.146/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă;

t) identificarea echipamentelor individuale de protecție necesare pentru posturile de lucru din întreprindere și întocmirea necesarului de dotare a lucrătorilor cu echipament individual de protecție, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.048/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă;

u) urmărirea întreținerii, manipulării și depozitării adecvate a echipamentelor individuale de protecție și a înlocuirii lor la termenele stabilite, precum și în celelalte situații prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.048/2006;

v) participarea la cercetarea evenimentelor conform competențelor prevăzute la art. 108—177 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare;

w) întocmirea evidențelor conform competențelor prevăzute la art. 108—177 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare;

x) elaborarea rapoartelor privind accidentele de muncă suferite de lucrătorii din întreprindere și/sau unitate, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare;

y) urmărirea realizării măsurilor dispuse de către inspectorii de muncă cu prilejul vizitelor de control și al cercetării evenimentelor;

z) colaborarea cu lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor, medicul de medicina muncii, în vederea coordonării măsurilor de prevenire și protecție;

aa) colaborarea cu lucrătorii desemnați/serviciile interne/serviciile externe ai/ale altor angajatori, în situația în care mai mulți angajatori își desfășoară activitatea în același loc de muncă;

bb) urmărirea actualizării planului de avertizare, a planului de protecție și prevenire și a planului de evacuare;

cc) propunerea de sancțiuni și stimulente pentru lucrători, pe criteriul îndeplinirii obligațiilor și atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă;

dd) propunerea de clauze privind securitatea și sănătatea în muncă la încheierea contractelor de prestări de servicii cu alți angajatori, inclusiv la cele încheiate cu angajatori străini;

ee) întocmirea unui necesar de mijloace materiale pentru desfășurarea acestor activități;

ff) evidența echipamentelor, zona de corespunzătoare, asigurarea/urmărirea ca verificările și/sau încercările periodice ale echipamentelor de muncă să fie efectuate la timp și de către persoane competente ori alte activități necesare, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.058/2006 privind cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecția sănătății lucrătorilor care pot fi expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive.

(6) Compartimentul organizare asigură realizarea atribuțiilor din domeniul planificării structurale și al managementului organizatoric la nivelul Clubului, astfel:

a) elaborează proiectul organigramei și statului de organizare și le transmite spre avizare structurilor M.A.I., potrivit competențelor;

b) întocmește propunerile de modificare a numărului de posturi, pe tipuri și categorii de funcții, repartizat Clubului și le transmite spre avizare Direcției generale management resurse umane;

c) operează în statul de organizare al Clubului modificările aprobate de conducerea M.A.I./Clubului și răspunde de modul de operare a acestora;

d) ori de câte ori apar modificări structurale sau ale atribuțiilor funcționale la nivelul Clubului, elaborează proiectul Regulamentului de organizare și funcționare și îl transmite spre avizare structurilor M.A.I., potrivit competențelor;

e) elaborează și actualizează Regulamentul de ordine interioară.

SECȚIUNEA a 3-a

Compartimentul asistență psihologică

Art. 28. — Compartimentul asistență psihologică îndeplinește atribuțiile pe linia consilierii psihologice a personalului Clubului, astfel cum sunt acestea prevăzute în Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 23/2015 privind activitatea de psihologie în Ministerul Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 4-a

Compartimentul juridic

Art. 29. — Compartimentul juridic îndeplinește atribuțiile consilierilor juridici din unitățile și structurile cu personalitate juridică ale ministerului, astfel cum sunt acestea prevăzute în Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 107/2017 privind

asistența juridică în Ministerul Afacerilor Interne și în unitățile, instituțiile și structurile din subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 5-a

Compartimentul secretariat, documente clasificate și arhivă

Art. 30. — (1) Compartimentul secretariat, documente clasificate și arhivă se subordonează nemijlocit președintelui Clubului, iar activitatea sa este coordonată de către vicepreședintele care îndeplinește atribuțiile șefului Structurii de securitate.

(2) Compartimentul secretariat, documente clasificate și arhivă îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură primirea, înregistrarea, repartizarea corespondenței și a lucrărilor adresate Clubului, expediază corespondența adresată unităților M.A.I., altor ministere și instituții;

b) păstrează și ține evidența ordinelor, dispozițiilor și instrucțiunilor cu caracter clasificat și neclasificat primite de la eșaloanele superioare;

c) urmărește și asigură evidența personalului Clubului aflat în concediu de odihnă sau în misiuni;

d) pregătește și predă la arhivă, conform ordinelor în vigoare, corespondența clasată;

e) prezintă zilnic conducerii Clubului corespondența primită, în vederea repartizării pe compartimente sau lucrători;

f) întocmește și actualizează agenda zilnică de activități a președintelui Clubului și calendarul de evenimente;

g) difuzează dispozițiile date de conducerea Clubului;

h) asigură buna desfășurare a evenimentelor profesionale, prin trimiterea invitațiilor și purtarea corespondenței, pregătirea mapelor specifice și îndeplinirea formalităților de primire a oaspeților;

i) întocmește dispoziția zilnică a Clubului conform reglementărilor în vigoare;

j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de actele normative în vigoare sau dispuse de conducerea Clubului, potrivit competențelor.

SECȚIUNEA a 6-a

Compartimentul relații publice

Art. 31. — Compartimentul relații publice se află în coordonarea nemijlocită a președintelui Clubului și îndeplinește următoarele atribuții:

a) răspunde de planificarea, organizarea și desfășurarea activității de informare și relații publice, comunicare internă și campanii media, gestionarea imaginii publice a Clubului, gestionarea situațiilor de criză mediatică, asigurarea relaționării cu mass-media din țară și din străinătate, cu societatea civilă;

b) elaborează și implementează documentele programatice de comunicare ale Clubului și asigură implementarea strategiei de comunicare a M.A.I. în domeniul de activitate;

c) asigură politica de transparență la nivelul instituției;

d) asigură stabilirea și permanentizarea unor relații amiabile, bazate pe principiile echidistanței și transparenței, cu reprezentanții mass-mediei;

e) monitorizează modul de prezentare a activității Clubului de către presa scrisă și audiovizuală și prezintă conducerii modalități de reacție la materialele apărute în presă despre instituție;

f) elaborează și difuzează comunicate sau alte materiale de presă, privind activitatea Clubului, opiniei publice și, implicit, mass-mediei;

g) pune la dispoziția mijloacelor de informare în masă, a diferitelor instituții, organizații sau a cetățenilor, în mod oportun și complet, informațiile de interes public, cu respectarea cadrului legal;

h) sprijină jurnaliștii în documentare cu materiale destinate publicității, pe probleme specifice, și asigură participarea acestora la activitățile cu impact mediatic organizate la nivelul instituției;

i) organizează conferințele/briefingurile de presă ale instituției;

j) oferă sprijin de specialitate reprezentanților instituției cu ocazia acordării unor interviuri sau declarații de presă;

k) gestionează solicitările formulate în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare;

l) asigură acreditarea jurnaliștilor pe lângă instituție;

m) elaborează și actualizează materialele pentru pagina de internet a Clubului și formulează propuneri de îmbunătățire a acestora;

n) propune, organizează și coordonează evenimente/acțiuni de relații publice în scopul promovării activității Clubului;

o) asigură desfășurarea activității de comunicare internă la nivelul Clubului.

SECȚIUNEA a 7-a

Logistica Clubului

Art. 32. — Activitatea logistică a Clubului se realizează de către Serviciul patrimoniu imobiliar, reparații, intervenții și protecția mediului, Serviciul intențență și suport tehnic, Biroul implementare proiecte și dezvoltare și Biroul achiziții publice.

Art. 33. — (1) Serviciul patrimoniu imobiliar, reparații, intervenții și protecția mediului coordonează, îndrumă și controlează activitățile desfășurate la nivelul compartimentelor aflate în structura sa și răspunde de îndeplinirea atribuțiilor specifice ale acestora, prevăzute în prezentul regulament.

(2) Compartimentul administrare patrimoniu imobiliar îndeplinește următoarele atribuții:

a) organizează și ține evidența de cadastru a tuturor imobilelor și terenurilor aflate în administrarea Clubului;

b) întocmește documentația specifică necesară promovării proiectelor de hotărâri ale Guvernului privind stabilirea/modificarea situației juridice a imobilelor, inclusiv cu privire la demolarea de construcții, respectiv urmărește și asigură aplicarea acestora;

c) analizează și propune spre aprobare conducerii Clubului schimbarea destinației unor spații, precum și recompartimentarea acestora, în concordanță cu cerințele pentru funcționare, respectiv asigură derularea procedurilor necesare pentru implementarea măsurilor aprobate;

d) verifică starea și regimul juridic al terenurilor și construcțiilor aflate în patrimoniul Clubului și analizează din punct de vedere tehnic conținutul dosarelor referitoare la imobilele notificate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) răspunde de derularea și recepția obiectivelor de investiții realizate de Club;

f) execută inventarierea anuală a bunurilor materiale și a imobilelor pe care le administrează și actualizează inventarul bunurilor înscrise în domeniul public/privat al statului;

g) întocmește, analizează și înaintea pe cale ierarhică documentele privind scoaterea din funcțiune, valorificarea și casarea bunurilor materiale pentru domeniul de competență;

h) solicită structurii de specialitate din cadrul Direcției generale logistice atribuirea numărului cadastral provizoriu pentru bunurile imobile aflate în administrarea Clubului;

i) asigură pregătirea și amenajarea bazelor și terenurilor sportive pentru antrenamente, competiții și activități de agrement, conform cerințelor tehnice specifice;

j) asigură, conform cerințelor și prevederilor legale, dotarea bazelor cu mobilier, materiale și utilaje;

k) organizează și realizează activitățile de gospodărire, curățenie și ordine în toate spațiile aparținând Clubului;

l) asigură și răspunde de accesul la toate terenurile sportive, spațiile și bazele Clubului, precum și de securizarea acestora;

m) asigură îndeplinirea instrucțiunilor privind securitatea muncii pentru întreg personalul de curățenie și întreținere, conform actelor normative în vigoare;

n) asigură îndeplinirea instrucțiunilor privind prevenirea și stingerea incendiilor;

o) asigură monitorizarea consumurilor energetice și utilităților (energie electrică, gaze naturale, apă, canal, salubritate), introduce datele tehnice în aplicațiile electronice specifice domeniului și utilizează aceste aplicații în întocmirea bazelor de calcul pentru elaborarea caietelor de sarcini și specificațiilor tehnice pentru domeniul de competență;

p) urmărește și sesizează orice acte de neglijență, stricăciuni, pagube provocate în cadrul Clubului și propune măsurile legale care se impun;

q) elaborează baza de calcul pentru stabilirea costurilor utilităților consumate pentru toate spațiile Clubului;

r) asigură, prin personal de specialitate, activitatea de urmărire a comportării în timp a construcțiilor, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

s) avizează din punct de vedere tehnic documentațiile de execuție primite de la unitățile de proiectare;

ș) verifică existența documentelor care certifică depunerea garanției de bună execuție, organizează și asigură realizarea recepției finale și propune eliberarea garanției de bună execuție;

t) asigură aplicarea la nivelul Clubului a prevederilor legale din domeniul situațiilor de urgență;

ț) asigură îndeplinirea instrucțiunilor privind securitatea muncii pentru întreg personalul de întreținere și curățenie, conform actelor normative în vigoare;

u) utilizează și actualizează, în aplicațiile electronice din domeniul logistic, datele specifice instituției.

(3) Compartimentul intervenției și reparații curente îndeplinește următoarele atribuții:

a) întocmește documentația tehnică pentru lucrările de reparații curente la clădirile și instalațiile aparținând Clubului, asigurând executarea la timp și de bună calitate a acestora;

b) organizează și asigură desfășurarea activității atelierelor de întreținere a clădirilor, bazelor sportive și instalațiilor aferente;

c) întocmește și prezintă spre aprobare necesarul privind aprovizionarea cu materiale de reparații curente;

d) întocmește notele de constatare pentru clădirile/construcțiile din administrare, în vederea executării lucrărilor necesare;

e) asigură întreținerea, exploatarea și reparațiile curente la clădirile și instalațiile sanitare, de încălzire și electrice aflate în dotarea Clubului, respectiv raportează ierarhic, la termenele stabilite, stadiul realizărilor;

f) controlează, în permanență, stadiul realizărilor fizice și valorice la lucrările executate în antrepriză sau/și regie;

g) avizează devizele executate pentru imobilele aflate în administrarea Clubului;

h) asigură îndeplinirea instrucțiunilor privind securitatea muncii pentru întreg personalul care asigură funcționarea agregatelor, mentenanța, intervențiile și reparațiile curente, conform actelor normative în vigoare.

(4) Compartimentul protecția mediului îndeplinește următoarele atribuții:

a) întocmește documentele de organizare a activităților de protecție a mediului în cadrul Clubului, după caz, conform actelor normative specifice și procedurilor de sistem aplicabile;

b) controlează sursele/echipamentele de poluare din club și notifică președintelui Clubului aspectele sesizate privind încălcarea de către personalul instituției a legislației de protecție a mediului în obiectivele și incintele aparținând acesteia, precum și în zonele de responsabilitate unde aceasta desfășoară activități specifice, conform competențelor și prevederilor legislației specifice;

c) propune și supune aprobării președintelui Clubului măsuri concrete pentru protecția mediului în zona de responsabilitate unde desfășoară activități personalul propriu;

d) prezintă președintelui Clubului informări asupra modului de realizare a activităților de protecție a mediului;

e) verifică luarea măsurilor necesare pentru utilizarea eficientă a oricărei forme de energie, a resurselor și materialelor în derularea activității specifice;

f) stabilește măsurile adecvate, în funcție de specificul activității, pentru prevenirea, limitarea și eliminarea efectelor poluărilor accidentale;

g) elaborează anual Raportul privind desfășurarea activităților de protecție a mediului și îl înaintea structurii coordonatoare pe linia protecției mediului de la eșalonul superior, până la data de 15 februarie, pentru anul precedent;

h) urmărește fundamentarea necesarului de resurse financiare și includerea acțiunilor propuse pentru eliminarea neconformităților în planurile anuale de asigurare tehnico-materială de către structurile desemnate ca responsabil de implementare, prin Planul anual de acțiune în domeniul protecției mediului elaborat la nivelul Clubului;

i) colaborează cu organismele tehnice specializate, autoritățile ori instituțiile publice locale de protecție a mediului;

j) urmărește implementarea și respectarea legislației în vigoare în domeniul protecției mediului, a instrucțiunilor și normelor de protecție a mediului, pe domeniul asigurat;

k) asigură participarea, la un interval de maximum 5 ani, la programe de formare profesională în domeniul protecției mediului, organizate în cadrul sistemului de formare profesională continuă a personalului M.A.I. de către instituții de formare profesională ale M.A.I., precum și la convocări/simpozioane/videoconferințe de specialitate organizate de structurile de specialitate de la nivelul eșalonului superior;

l) ține evidența cheltuielilor de protecție a mediului pe domenii de activitate;

m) întocmește, actualizează și gestionează dosarul de mediu în format letric și electronic al Clubului;

n) întocmește și înaintează eșalonului superior, în cazul producerii unei poluări accidentale, Fișa de caracterizare pentru evenimentele care îndeplinesc condițiile de a fi declarate avarii, incidente, poluări accidentale, conform legislației în vigoare, precum și Raportul de informare privind accidentul major, pentru evenimentele care îndeplinesc condițiile de a fi declarate accidente majore conform legislației în vigoare;

o) reprezintă și apără interesele Clubului în relațiile de cooperare cu organismele tehnice specializate, autoritățile ori instituțiile publice centrale sau locale ca structură specializată cu atribuții în domeniul protecției mediului, cu instituțiile publice de interes local sau operatori economici autorizați în domeniul protecției mediului;

p) participă în toate comisiile de casare constituite la nivelul Clubului, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

q) asigură secretariatul și participă la ședințele Comisiei de protecție a mediului și ecologie constituite la nivelul Clubului;

r) răspunde de implementarea și urmărirea respectării colectării selective a deșeurilor de hârtie și carton, sticlă, metal și plastic, în conformitate cu prevederile legislației specifice și procedurii de sistem privind managementul deșeurilor;

s) asigură coordonarea, pe linia protecției mediului, a tuturor persoanelor desemnate la nivelul Clubului cu atribuții specifice în domeniu, potrivit legislației aplicabile;

ș) asigură îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația privind regimul deșeurilor pentru deținătorii/producătorii de deșeuri de către persoana desemnată de conducerea Clubului.

Art. 34. — (1) Serviciul intendență și suport tehnic coordonează, îndrumă și controlează activitățile desfășurate la nivelul compartimentelor aflate în structura sa și răspunde de îndeplinirea atribuțiilor specifice ale acestora, prevăzute în prezentul regulament.

(2) Serviciul intendență și suport tehnic îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborează situațiile necesare fundamentării bugetului Clubului, pe domeniul de competență;

b) organizează evidența tehnic-operativă a bunurilor materiale de resortul intendenței, auto, armament și tehnică specială, și întocmește documentele justificative specifice, conform prevederilor legale în vigoare;

c) întocmește și înaintează spre avizare și aprobare documentațiile privind scoaterea din funcțiune, valorificarea și casarea bunurilor aflate în gestiunea Clubului și ia măsuri ca după aprobarea acestora să finalizeze respectivele activități, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

d) execută activitățile de inventariere periodică a bunurilor materiale de resortul intendenței, auto, armament și tehnică specială, conform reglementărilor în vigoare, ia măsuri pentru valorificarea și raportarea, după caz, a rezultatelor acestor acțiuni;

e) asigură elaborarea specificațiilor tehnice pentru produsele de resortul intendenței, auto, armament și tehnică specială, și le prezintă spre avizare și aprobare, conform reglementărilor în vigoare;

f) participă în comisiile de evaluare constituite în vederea atribuirii contractelor de furnizare, conform domeniului de competență;

g) întocmește și transmite la termenele stabilite raportările solicitate de către eșaloanele superioare;

h) asigură îndeplinirea instrucțiunilor privind securitatea muncii pentru întreg personalul de intendență și suport tehnic, conform actelor normative în vigoare;

i) execută controale interne la gestiunea armament și tehnică specială, conform prevederilor legale, și le consemnează în registrul special de evidență a acestora;

j) efectuează controale privind depozitarea, conservarea, întreținerea, evidența și folosirea rațională a bunurilor materiale;

k) întocmește planul anual de aprovizionare tehnico-materială și financiară, nota estimativă pentru programul anual al achizițiilor publice.

(3) Compartimentul intendență are următoarele atribuții:

I. pe linie de hrănire:

a) asigură hrănirea efectivelor de sportivi, a personalului Clubului și a altor persoane din afara Clubului, în condițiile prevăzute la art. 7;

b) asigură aprovizionarea cantinelor, prin depozitul propriu, cu produse de calitate și la timp, conform rețetelor;

c) asigură păstrarea, depozitarea și conservarea corespunzătoare a alimentelor, organizează prepararea hranei, în condiții de calitate, servirea corespunzătoare a efectivelor, precum și folosirea judicioasă a bunurilor materiale din dotarea cantinelor;

d) asigură starea administrativ-gospodărească a cantinelor, igienizarea și dezinfectarea veselei, a utilajelor și a spațiilor destinate depozitării, preparării și servirii hranei, precum și respectarea de către personalul cantinelor a ordinii și regulilor igienico-sanitare, precum și prezentarea acestuia la controlul medical periodic;

e) colaborează cu structura care redactează dispoziția zilnică pe unitate pentru alocarea/scoaterea la/de la drepturi de hrană a personalului Clubului;

II. pe linie de echipament:

a) asigură activitatea de echipare a personalului Clubului, ține evidența drepturilor de echipament și întocmește statele de plată pentru acordarea diferențelor de bani;

b) asigură activitatea de echipare a participanților la activitatea sportivă din cadrul Clubului și de dotare cu materiale de resortul echipamentului;

c) asigură spălarea și întreținerea lenjeriei și materialelor de resortul echipamentului pentru participanții la activitatea sportivă din cadrul Clubului;

d) asigură spălarea și întreținerea echipamentului de protecție pentru personalul clubului;

III. pe linie de cazare:

a) asigură întreținerea și folosirea corespunzătoare a spațiilor destinate cazării;

b) asigură evidența, întreținerea și folosirea corespunzătoare a bunurilor din dotarea căminelor destinate cazării;

c) asigură folosirea corespunzătoare a spațiilor din căminele destinate cazării, menținerea condițiilor de confort, în strictă conformitate cu Regulamentul de ordine interioară al Clubului;

d) stabilește necesarul și solicită materiale de întreținere și igienă pentru toate spațiile din căminele destinate cazării;

e) asigură securitatea accesului în căminele destinate cazării;

f) asigură starea administrativ-gospodărească în căminele destinate cazării;

g) asigură împreună cu Comisia pentru situații de urgență din cadrul Clubului măsurile depază contra incendiilor în căminele destinate cazării;

h) verifică periodic inventarul din căminele destinate cazării și propune măsuri pentru recuperarea eventualelor prejudicii pe care le constată;

i) asigură evidența permanentă a gradului de ocupare a locurilor de cazare, a repartizării pe camere și a registrului de oaspeți;

j) urmărește folosirea rațională a întregului inventar al căminelor destinate cazării, a consumului de utilități, respectiv apă, energie electrică și gaze naturale, precum și a materialelor de igienă și de întreținere;

k) stabilește necesarul și solicită efectuarea reparațiilor curente la încăperile aparținând spațiilor destinate cazării.

(4) Compartimentul suport tehnic are următoarele atribuții:

a) organizează și asigură întreținerea și folosirea mijloacelor de transport, în scopul asigurării cadrului organizatoric necesar participării la activitățile sportive;

b) pune la dispoziția disciplinelor sportive și a compartimentelor de muncă mijloacele auto, conform programului și condițiilor aprobate de conducerea Clubului;

c) întocmește și verifică foile de parcurs ale fiecărui mijloc de transport auto, luând măsuri pentru întocmirea actelor justificative la termenele stabilite;

d) analizează și propune măsuri pentru aprovizionarea garajului auto cu piese de schimb, anvelope, carburanți, materiale și obiecte de inventar, necesare desfășurării activității;

e) asigură gararea și conservarea mijloacelor auto pe timpul cât nu sunt folosite;

f) instruește și testează periodic întregul personal auto, din punct de vedere profesional, precum și în legătură cu cunoașterea ordinelor, instrucțiunilor și dispozițiilor în vigoare;

g) controlează permanent starea de întreținere a mijloacelor auto și propune măsuri legale atunci când se constată acte de neglijență sau de deteriorare a acestora;

h) întreprinde demersurile necesare de înaintare a documentelor justificative către Direcția asigurare logistică integrată, în vederea înregistrării autovehiculelor în regim propriu;

i) propune măsurile necesare pentru disponibilizarea, scoaterea din funcțiune, valorificarea, declasarea și casarea mijloacelor de transport din dotare, respectiv a bunurilor materiale de resort tehnic, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

j) asigură depozitarea, păstrarea, manipularea, ținerea evidenței, întreținerea și conservarea armamentului și muniției necesare participanților la activitatea sportivă pentru antrenament și concursuri, personalului contractual și funcționarilor publici cu statut special, precum și controlul efectuării acestor activități;

k) asigură condițiile și desfășurarea în siguranță a tragerilor în poligonul aflat în administrare, cu respectarea prevederilor legale incidente în domeniu, precum și a condițiilor care au stat la baza omologării acestuia de către Federația Română de Tir Sportiv;

l) asigură desfășurarea activităților de reparare a armamentului și tehnicii de luptă, verificarea stării tehnice și de întreținere a utilajelor, sculelor, materialelor și pieselor de schimb de resortul armamentului și tehnicii speciale, întocmește fișele de constatare pentru armamentul deteriorat, în funcție de defecțiunile apărute, și urmărește recuperarea eventualelor prejudicii produse;

m) întocmește și verifică legalitatea ordinelor de tragere și a proceselor-verbale de scădere a muniției folosite la antrenamente și competiții sportive;

n) asigură dotarea cu armament individual și materiale de resortul armamentului și tehnicii speciale a personalului Clubului, în conformitate cu tabela de înzestrare și normele în vigoare;

o) asigură păstrarea în condiții de deplină securitate a armamentului, munițiilor și tehnicii speciale din spațiile Clubului;

p) ține evidența, pe serii, a tuturor categoriilor de armament aflate în gestiunea Clubului, precum și evidența muniției pe loturi și ani de fabricație, inclusiv a analizelor fizico-chimice a acestora.

Art. 35. — Biroul implementare proiecte și dezvoltare îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură implementarea proiectelor la nivelul Clubului, în conformitate cu reglementările în domeniu;

b) elaborează puncte de vedere în domeniul său de competență pe domeniul proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile;

c) coordonează activitatea de identificare a oportunităților de finanțare, în vederea elaborării și implementării de proiecte care să contribuie la realizarea îndeplinirii atribuțiilor Clubului;

d) asigură inițierea și implementarea întregului portofoliu de documente al unui proiect cu finanțare din fonduri externe nerambursabile;

e) urmărește managementul proiectelor/programelor cu diferite surse de finanțare;

f) verifică modul de implementare a activităților și de atingere a rezultatelor în cadrul proiectelor;

g) întocmește materiale și documente de informare (analize, sinteze, rapoarte etc.) privind stadiul derulării proiectelor/programelor finanțate din fonduri externe nerambursabile;

h) participă la activitățile din cadrul proiectelor, împreună cu beneficiarii direcți și partenerii în proiect;

i) elaborează rapoarte de analiză și sinteză aferente domeniului de activitate, în vederea informării conducerii Clubului;

j) fundamentează cheltuielile de capital ale Clubului și întocmește, anual, proiectul de buget pe această linie, conform legii; în acest sens, întocmește fișele obiectivelor și acțiunilor de investiții, care se includ în programul de investiții al ministerului, anexă la legea bugetului de stat;

k) controlează, în permanență, stadiul realizărilor fizice și valorice la lucrările executate în antrepriză și regie;

l) participă la fazele determinante ale execuției lucrărilor în antrepriză/regie;

m) participă la recepția obiectivelor realizate;

n) analizează și prezintă conducerii Clubului propuneri pentru lucrări de reparații capitale și investiții;

o) participă la inventarierea lucrărilor executate în cadrul obiectivelor și acțiunilor de investiții aprobate pentru Club;

p) întocmește și actualizează Programul de investiții al Clubului;

q) analizează stadiul utilizării creditelor bugetare și angajamentelor și propune ordonatorului terțiar de credite, după caz, menținerea, efectuarea de virări sau disponibilizarea acestora;

r) întocmește, lunar, fișa de monitorizare a Programului de investiții al Clubului și monitorizează permanent derularea procesului investițional;

s) actualizează valorile obiectivelor de investiții/lucrărilor de investiții și solicită aprobarea ordonatorului principal de credite sau a președintelui Consiliului tehnico-economic al ministerului, conform legislației în vigoare;

t) propune și actualizează programele sectoriale din domeniul de competență ce cuprind cheltuieli de capital;

u) evaluează și monitorizează permanent necesarul de fonduri pentru cofinanțarea obiectivelor din programele sau proiectele de investiții cu finanțare externă;

v) asigură sau, după caz, propune măsurile legale necesare pentru asigurarea activităților de dirigenție de șantier și urmărește îndeplinirea corespunzătoare a acestora;

w) asigură întocmirea și promovarea documentațiilor tehnico-economice, conform legislației în vigoare, în vederea demarării/derulării și recepției acțiunilor/obiectivelor de investiții;

x) coordonează activitatea de întocmire a graficului de execuție a lucrărilor, în ordinea tehnologică, împreună cu antreprenorul/subantreprenorul sau executantul, după caz, la lucrările care se execută în antrepriză;

y) coordonează activitățile de marketing și publicitate desfășurate la nivelul Clubului pentru promovarea imaginii și a rezultatelor obținute, atragerea unui număr cât mai mare de susținători și identifică oportunități de realizare de venituri proprii, suport material sau financiar pentru activitatea sportivă;

z) verifică și propune spre aprobare ofertele de sponsorizare, dar manual, comodat sau donații, cu respectarea legislației în domeniu.

Art. 36. — Biroul achiziției publice îndeplinește următoarele atribuții:

a) întocmește Programul anual de achiziții, pe baza propunerilor făcute de structurile de specialitate ale Clubului, cu încadrarea în limitele bugetului aprobat;

b) asigură întocmirea documentației pentru elaborarea și prezentarea ofertei pentru atribuirea contractelor de furnizare, servicii și lucrări cuprinse în Programul anual de achiziții;

c) colaborează cu compartimentele de specialitate din cadrul Clubului în vederea întocmirii caietelor de sarcini pentru atribuirea contractelor de furnizare, servicii și lucrări cuprinse în Programul anual de achiziții și pentru formularea răspunsurilor în cazul în care clarificările solicitate de ofertanți la procedura de atribuire a contractelor de furnizare se referă la specificații tehnice;

d) asigură transmiterea anunțurilor de intenție de participare și de atribuire, în condițiile legii, după caz, a invitațiilor de participare pentru atribuirea contractelor de furnizare, servicii și lucrări, în funcție de procedura inițiată, conform prevederilor legale;

e) face propuneri pentru numirea comisiilor de evaluare privind atribuirea contractelor de furnizare, servicii și lucrări;

f) întocmește referate și proiecte de dispoziții pentru numirea comisiilor de evaluare, în vederea atribuirii contractelor de achiziție publică;

g) elaborează proceduri de sistem sau operaționale privind derularea achizițiilor la nivelul instituției;

h) participă în comisiile de evaluare pentru atribuirea contractelor de furnizare, servicii și lucrări, participă la ședințele de deschidere și întocmire a procesului-verbal de deschidere a ofertelor, la examinarea și evaluarea ofertelor, stabilirea ofertei câștigătoare;

i) formulează clarificări tuturor solicitanților ofertanți care au obținut, în condițiile legii, documentația pentru elaborarea și prezentarea ofertei și asigură transmiterea către toți ofertanții a comunicării privind rezultatul aplicării procedurii pentru atribuirea contractelor de furnizare, servicii și lucrări;

j) întocmește contractele de furnizare, servicii și lucrări și le înaintează spre semnare părților contractante;

k) întocmește dosarul achiziției publice pentru fiecare contract atribuit;

l) întocmește și transmite documentele necesare îndeplinirii obligațiilor de notificare/raportare a contractelor atribuite/modificărilor contractuale, potrivit dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice;

m) urmărește constituirea garanției de bună execuție și de participare, conform normelor legale în vigoare;

n) urmărește respectarea regulilor de publicitate (SEAP/SICAP) necesare asigurării transparenței proceselor de achiziție publică (anunțuri/invitații de participare, anunțuri tip erată, anunțuri de atribuire, anulare procedură, suspendare procedură, notificări etc.).

SECȚIUNEA a 8-a

Compartimentul comunicații și tehnologia informației

Art. 37. — Compartimentul comunicații și tehnologia informației îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură activitatea Clubului în domeniul comunicațiilor și tehnologiei informației;

b) asigură implementarea dispozițiilor din domeniul comunicațiilor și tehnologiei informației, elaborează rapoarte, evaluări și sinteze periodice privind stadiul realizării acestora, pe care le prezintă conducerii Clubului;

c) aplică și urmărește respectarea normelor, metodologiilor și instrucțiunilor privind activitatea de comunicații și tehnologia informației în unitățile M.A.I., precum și a actelor normative de nivel superior pentru domeniul de competență;

d) asigură asistență de specialitate pentru buna funcționare a mijloacelor de comunicații și IT, transmisii de date, necesare realizării obiectului de activitate al Clubului.

SECȚIUNEA a 9-a

Compartimentul structura de securitate

Art. 38. — Compartimentul structura de securitate îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborează și supune aprobării conducerii Clubului normele interne privind protecția informațiilor clasificate, potrivit legii;

b) întocmește programul de prevenire a scurgerii de informații clasificate și îl supune avizării Direcției Generale de Protecție Internă, iar după aprobare, acționează pentru aplicarea acestuia;

c) coordonează activitatea de protecție a informațiilor clasificate, în toate componentele acesteia;

d) asigură relaționarea cu Direcția Generală de Protecție Internă, autoritate abilitată să coordoneze activitatea și să controleze măsurile privitoare la protecția informațiilor clasificate, potrivit legii;

e) monitorizează activitatea de aplicare a normelor de protecție a informațiilor clasificate și modul de respectare a acestora;

f) consiliază conducerea Clubului în legătură cu toate aspectele privind securitatea informațiilor clasificate;

g) informează conducerea Clubului despre vulnerabilitățile și riscurile existente în sistemul de protecție a informațiilor clasificate și propune măsuri pentru înlăturarea acestora;

h) acordă sprijin reprezentanților autorizați ai Direcției Generale de Protecție Internă, potrivit competențelor legale, pe linia verificării persoanelor pentru care se solicită accesul la informații clasificate;

i) organizează activități de pregătire specifică a persoanelor care au acces la informații clasificate;

j) asigură păstrarea și organizează evidența certificatelor de securitate și a autorizațiilor de acces la informații clasificate;

k) actualizează permanent evidența certificatelor de securitate și a autorizațiilor de acces;

l) întocmește și actualizează listele informațiilor clasificate elaborate sau păstrate de Club, pe clase și niveluri de secretizare;

m) prezintă conducerii Clubului propuneri privind stabilirea obiectivelor, sectoarelor și locurilor de importanță deosebită pentru protecția informațiilor clasificate din sfera de responsabilitate și, după caz, solicită sprijinul Direcției Generale de Protecție Internă;

n) efectuează, cu aprobarea conducerii Clubului, controale privind modul de aplicare a măsurilor legale de protecție a informațiilor clasificate;

o) îndeplinește următoarele atribuții, prin componenta de securitate pentru tehnologia informației și comunicațiilor:

1. răspunde de implementarea metodelor, mijloacelor și măsurilor necesare protecției informațiilor în format electronic;

2. asigură exploatarea operațională a sistemului de prelucrare automată a datelor (SPAD) și a rețelelor de transmisii de date (RTD) — sistemului informatic și de comunicații (SIC) în condiții de securitate;

3. asigură cooperarea dintre unitatea deținătoare a SPAD sau RTD — SIC și autoritatea care asigură acreditarea;

4. implementează măsurile de securitate și protecția criptografică ale SPAD sau RTD — SIC;

5. planifică dezvoltarea sau achiziția de SPAD sau RTD;

6. propune schimbări ale unei configurații de sistem existente;

7. propune conectarea unui SPAD sau a unei RTD — SIC cu un alt SPAD sau RTD — SIC;

8. propune schimbări ale modului de operare de securitate ale SPAD sau RTD — SIC;

9. propune schimbări în programele existente sau utilizarea de noi programe pentru optimizarea securității SPAD sau RTD — SIC;

10. inițiază proceduri de modificare a nivelului de clasificare a SPAD și RTD — SIC care au fost deja acreditate;

11. planifică sau propune întreprinderea oricărei alte activități referitoare la îmbunătățirea securității SPAD sau RTD — SIC deja acreditate;

p) exercită alte atribuții în domeniul protecției informațiilor clasificate, potrivit legii.

SECȚIUNEA a 10-a

Serviciul organizare și instruire sportivă

Art. 39. — Serviciul organizare și instruire sportivă este structura tehnică de specialitate a Clubului care asigură activitatea organizatorică și de instruire pentru pregătirea și participarea la competiții, precum și îndeplinirea obiectivelor de performanță, îndeplinind următoarele atribuții:

I. în domeniul organizării sportive:

a) asigură organizarea competițiilor interne și internaționale;

b) asigură, din punct de vedere organizatoric, primirea, cazarea, hrănirea și transportul local pentru participanții la activitățile sportive organizate de Club;

c) întocmește documentele necesare pentru participarea la activitățile sportive;

d) întocmește documentele de decont pentru cheltuielile care se efectuează la activitățile sportive;

e) verifică și propune măsurile necesare pentru respectarea cerințelor de desfășurare a activităților sportive în bazele sportive utilizate în competițiile interne și internaționale;

f) sprijină antrenorii în soluționarea problemelor de transport, cazare și hrană la activitățile sportive;

g) organizează și propune măsuri pentru o conduită civilizată a grupurilor de simpatizanți care însoțesc și susțin echipele Clubului în competițiile interne și internaționale;

h) organizează, coordonează și întocmește planurile de măsuri privind asigurarea ordinii și liniștii publice la competițiile sportive organizate de către Club și le supune avizării și aprobării societății de pază specializate în acest sens cu care Clubul are încheiat contract de prestări servicii, precum și structurii de jandarmi competente teritorial;

II. în domeniul instruirii sportive:

a) controlează, îndrumă și sprijină organizarea și desfășurarea procesului de antrenament al disciplinelor sportive, asigurând desfășurarea acestuia în conformitate cu indicațiile metodice de specialitate, cu imperativele performanțelor realizate pe plan național și internațional;

b) acționează pentru cunoașterea, selecția și promovarea în cadrul disciplinelor sportive a sportivilor de performanță, proveniți din grupele proprii de copii și juniori sau prin transferarea lor în înțelegerea reciprocă cu alte structuri sportive;

c) analizează anual și/sau ori de câte ori este nevoie, împreună cu colectivele tehnice, valoarea efectivelor de sportivi, rezultatele obținute în competițiile oficiale interne și internaționale, obiectivele de performanță imediate și în perspectivă, stabilind și prezentând spre aprobare măsurile ce se impun;

d) asigură legătura cu federațiile sportive de specialitate, Ministerul Tineretului și Sportului, Comitetul Olimpic și Sportiv Român, precum și compartimentele din cadrul Clubului, conlucrând pentru soluționarea problemelor de pregătire și competiționale ale disciplinelor sportive;

e) acționează pentru asigurarea unui climat de muncă bazat pe răspundere, cooperare, ordine și disciplină, pe respectarea rigorilor sportului de performanță;

f) asigură înscrierea și participarea la competițiile oficiale și amicale, prevăzute în programul disciplinelor sportive;

g) sprijină antrenorii în elaborarea programelor de pregătire și perfecționarea pregătirii profesionale;

h) prezintă conducerii Clubului propuneri pentru premiarea/recompensarea performanțelor obținute de participanții la activitatea sportivă;

i) întocmește formele de legitimare a sportivilor și clasificare sportivă a acestora;

j) ține evidența participanților la activitatea sportivă organizată și desfășurată în cadrul Clubului;

k) colaborează cu celelalte compartimente de muncă în soluționarea problemelor privind activitatea de pregătire și competițională;

l) organizează, în mod sistematic, studii și controale la nivelul disciplinelor sportive, sprijinind antrenorii să îmbunătățească conținutul metodic al antrenamentelor, să folosească în pregătirea sportivilor mijloace și metode eficiente în realizarea unor performanțe superioare;

m) sintetizează și generalizează la nivelul Clubului concluziile rezultate din organizarea și desfășurarea antrenamentelor la nivelul disciplinelor sportive, din pregătirea echipelor și sportivilor cu performanțe de valoare, precum și din participarea la competițiile interne și internaționale;

n) coordonează și sprijină pregătirea de specialitate a antrenorilor, cunoașterea, însușirea și aplicarea de către aceștia a orientării și indicațiilor metodice elaborate de federațiile de specialitate;

o) îi informează operativ pe antrenori și tehnicieni despre rezultatele unor cercetări privind metodica de pregătire în sportul de performanță, precum și despre ceea ce este nou și prezintă interes în domeniul antrenamentelor și rezultatelor pe plan național și internațional;

p) îi îndrumă și îi sprijină pe antrenori în conceperea și elaborarea programelor de pregătire, în evidența și analiza muncii depuse și a rezultatelor obținute;

q) asigură legătura cu organele metodice din Comitetul Olimpic Sportiv Român și federațiile de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului, conluvrând cu acestea pentru perfecționarea procesului de antrenament în Club;

r) prezintă propuneri pentru îmbunătățirea dotării cu aparatură tehnică a bazelor sportive;

s) asigură evidența nominală a sportivilor legitimați și a rezultatelor obținute de aceștia în competițiile interne și internaționale, precum și a cursanților din grupele de inițiere;

t) organizează, propune măsuri și asigură condițiile organizatorice și controlează activitatea grupelor de inițiere la disciplinele sportive pentru care sunt condiții și prezintă interes în rândurile tineretului;

u) popularizează, prin mass-media, precum și prin panouri și afișaje publicitare, activitatea Clubului, în colaborare cu Biroul implementare proiecte și dezvoltare;

III. În domeniul activităților de agrement și inițiere:

a) asigură organizarea și funcționarea activităților de inițiere și agrement sportiv organizate în cadrul Clubului;

b) coordonează și supraveghează personalul care desfășoară activități de inițiere și agrement;

c) îndrumă, sprijină și coordonează organizarea unor competiții de amatori;

d) prezintă spre aprobare conducerii Clubului propuneri pentru desfășurarea unor activități de marketing și publicitate pentru promovarea imaginii și a rezultatelor obținute, în vederea atragerii unui număr cât mai mare de participanți la activitățile de inițiere și agrement, în scopul identificării unor oportunități de realizare de venituri proprii.

SECȚIUNEA a 11-a

Secția sporturi individuale

Art. 40. — (1) Secția sporturi individuale asigură desfășurarea activităților sportive pentru următoarele discipline: atletism, box, canotaj, ciclism, gimnastică, haltere, judo feminin, jiu-jitsu, caiac-canoe, karate, lupte greco-romane, natație, sambo, scrimă, taekwondo, tenis de masă, tir și triatlon.

(2) Secția sporturi individuale îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură planificarea, desfășurarea și controlul îndeplinirii atribuțiilor, sarcinilor, responsabilităților antrenorilor și sportivilor din cadrul secției;

b) prin șeful secției răspunde de ordinea și disciplina în rândul antrenorilor și sportivilor, precum și de realizarea obiectivelor de performanță asumate;

c) întocmește, ține evidența și centralizează acțiunile sportive și rezultatele obținute în conformitate cu calendarul competițional elaborat de Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federațiile sportive la care Clubul este afiliat, Ministerul

Tineretului și Sportului, precum și în conformitate cu calendarul competițional propriu, urmărind participarea sportivilor dinamoviști la aceste competiții;

d) participă la competițiile interne și internaționale stabilite de către federațiile sportive de specialitate, Ministerul Tineretului și Sportului, precum și Comitetul Olimpic și Sportiv Român;

e) asigură condiții organizatorice și metodice pentru pregătirea sportivilor din cadrul secției și participarea acestora la competițiile sportive interne și internaționale;

f) contribuie, prin activitatea antrenorilor și tehnicienilor, la dezvoltarea instruirii metodice în domeniul sportului de performanță, în ramurile sportive din competență;

g) stabilește și dezvoltă, cu aprobarea conducerii Clubului, relații cu alte cluburi sportive și asociații sportive din țară și din străinătate;

h) organizează activități de instruire și cursuri de perfecționare în domeniul sportului de performanță, sub îndrumarea unor specialiști din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului, Agenției Naționale Anti-Doping etc.;

i) prezintă spre aprobare conducerii Clubului propuneri pentru desfășurarea unor activități de marketing și publicitate pentru promovarea imaginii și a rezultatelor obținute, în scopul atragerii unui număr cât mai mare de susținători și identificării unor oportunități de realizare de venituri proprii, suport material sau financiar pentru activitatea sportivă.

SECȚIUNEA a 12-a

Centrul Sportiv Brașov

Art. 41. — (1) Centrul Sportiv Brașov (la nivel de secție sportivă) asigură desfășurarea activităților sportive pentru următoarele discipline sportive: alergare montană, alpinism, biatlon, bob și sanie, escaladă, judo masculin, lupte libere, patinaj, schi, șah și tenis de câmp, precum și oricare dintre disciplinele sportive menționate la secțiile sporturi individuale și jocuri sportive, în funcție de necesitățile Clubului.

(2) Centrul Sportiv Brașov îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură planificarea, organizarea, desfășurarea și controlul îndeplinirii atribuțiilor, sarcinilor, responsabilităților sportivilor centrului și personalului din subordine;

b) răspunde de ordinea și disciplina în rândul personalului din subordine și de realizarea obiectivelor de performanță asumate;

c) întocmește, ține evidența și centralizează acțiunile sportive și rezultatele obținute în conformitate cu calendarul competițional elaborat de Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federațiile sportive la care Clubul este afiliat, Ministerul Tineretului și Sportului, precum și în conformitate cu calendarul competițional propriu, urmărind participarea sportivilor dinamoviști la aceste competiții;

d) participă la competițiile interne și internaționale stabilite de către federațiile sportive la care Clubul este afiliat, Ministerul Tineretului și Sportului și Comitetul Olimpic și Sportiv Român;

e) asigură condițiile organizatorice, metodice, materiale și financiare pentru pregătirea sportivilor centrului și participarea acestora la competițiile sportive interne și internaționale;

f) contribuie, prin activitatea antrenorilor și tehnicienilor, la dezvoltarea instruirii metodice în domeniul sportului de performanță, în ramurile sportive din competență;

g) stabilește și dezvoltă, cu aprobarea conducerii Clubului, relații cu alte cluburi sportive și asociații sportive din țară și din străinătate;

h) organizează activități de instruire și cursuri de perfecționare în domeniul sportului de performanță sub îndrumarea unor specialiști din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului, Agenției Naționale Anti-Doping etc.;

i) prezintă spre aprobare conducerii Clubului propuneri pentru desfășurarea unor activități de marketing și publicitate pentru promovarea imaginii și a rezultatelor obținute, în scopul atragerii unui număr cât mai mare de susținători și identificării unor oportunități de realizare de venituri proprii, suport material sau financiar pentru activitatea sportivă.

SECȚIUNEA a 13-a

Secția jocuri sportive

Art. 42. — (1) Secția jocuri sportive asigură desfășurarea activităților sportive pentru următoarele discipline sportive: baschet, fotbal, handbal, hochei, polo pe apă, rugby, tenis de câmp și volei.

(2) Secția jocuri sportive îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură planificarea, desfășurarea și controlul îndeplinirii atribuțiilor, sarcinilor, responsabilităților antrenorilor și sportivilor din cadrul Secției jocuri sportive;

b) răspunde, prin șeful secției, de ordinea și disciplina în rândul antrenorilor și sportivilor, precum și de realizarea obiectivelor de performanță asumate;

c) întocmește, ține evidența și centralizează acțiunile sportive și rezultatele obținute în conformitate cu calendarul competițional elaborat de Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federațiile sportive la care Clubul este afiliat, Ministerul Tineretului și Sportului, precum și în conformitate cu calendarul competițional propriu, urmărind participarea sportivilor dinamoviști la aceste competiții;

d) participă la competițiile interne și internaționale stabilite de către federațiile sportive de specialitate la care Clubul este afiliat, Ministerul Tineretului și Sportului și Comitetul Olimpic și Sportiv Român;

e) asigură condiții organizatorice și metodice pentru pregătirea sportivilor din cadrul secției și participarea acestora la competițiile sportive interne și internaționale;

f) contribuie, prin activitatea antrenorilor și tehnicienilor, la dezvoltarea instruirii metodice în domeniul sportului de performanță, în ramurile sportive din competență;

g) stabilește și dezvoltă, cu aprobarea conducerii Clubului, relații cu alte cluburi sportive și asociații sportive din țară și din străinătate;

h) organizează activități de instruire și cursuri de perfecționare în domeniul sportului de performanță, sub îndrumarea unor specialiști din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului, Agenției Naționale Anti-Doping etc.;

i) prezintă spre aprobare conducerii Clubului propuneri pentru desfășurarea unor activități de marketing și publicitate pentru promovarea imaginii și a rezultatelor obținute, în scopul atragerii unui număr cât mai mare de susținători și identificării unor oportunități de realizare de venituri proprii, suport material sau financiar pentru activitatea sportivă.

SECȚIUNEA a 14-a

Cabinetul medical sportiv

Art. 43. — Cabinetul medical sportiv îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură asistență medicală de specialitate pentru sportivii Clubului, atât în procesul de pregătire, cât și în activitatea competițională;

b) asigură asistență medicală de urgență personalului, în limita competențelor, colaborează cu personalul medical din cadrul Centrului Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu „Dr. Nicolae Kretzulescu” — Serviciul Medical Poliție București arondat acordării asistenței medicale primare pentru personalul Clubului, respectiv cu personalul medical din cadrul Centrului Medical Județean Brașov, pentru personalul Centrului Sportiv Brașov;

c) organizează, periodic, ședințe cu sportivii și antrenorii, în scopul informării cu privire la reglementările antidoping, precum și la alimentația sportivilor, implicit la utilizarea rațională a medicamentelor și suplimentelor alimentare;

d) efectuează controale și teste medicale, punând la dispoziția antrenorilor și Serviciului organizare și instruire sportivă concluziile obținute pentru a fi folosite în orientarea și desfășurarea procesului de pregătire;

e) împreună cu antrenorii, ia măsuri pentru recuperarea sportivilor accidentați, precum și pentru refacerea acestora în timpul și după efort;

f) organizează activități pentru cunoașterea și respectarea de către sportivi a normelor elementare de igienă sanitară specifică sportului de performanță;

g) controlează condițiile igienico-sanitare la bazele sportive ale Clubului, urmărind în toate situațiile aplicarea normelor și legislației sanitare în vigoare; în situații deosebite, ia măsuri epidemiologice, pe care le aduce la cunoștința centrului medical arondat acordării asistenței medicale Clubului;

h) colaborează cu organele și instituțiile sanitare din minister, precum și cu alte organe similare în tratarea sportivilor care prezintă situații deosebite din punct de vedere medical;

i) colaborează cu personalul Serviciului organizare și instruire sportivă, precum și cu antrenorii la orientarea și elaborarea programelor de antrenament și pregătire;

j) stabilește anual necesarul și propune măsuri pentru dotarea Clubului cu medicamente și aparatură medicală, corespunzător cerințelor de asistență sanitară a sportivilor pe timpul pregătirii și participării în competiții, cu avizul Direcției medicale din cadrul M.A.I.;

k) întocmește, avizează și verifică meniurile pentru sportivi, precum și respectarea condițiilor de pregătire, preparare și păstrare a hranei sportivilor.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 44. — În cadrul Clubului se pot înființa sau desființa discipline sportive, la propunerea președintelui Clubului, cu acordul secretarului general al M.A.I., prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Art. 45. — (1) Fișele posturilor personalului Clubului se elaborează în conformitate cu prevederile prezentului regulament și ale Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 140/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare.

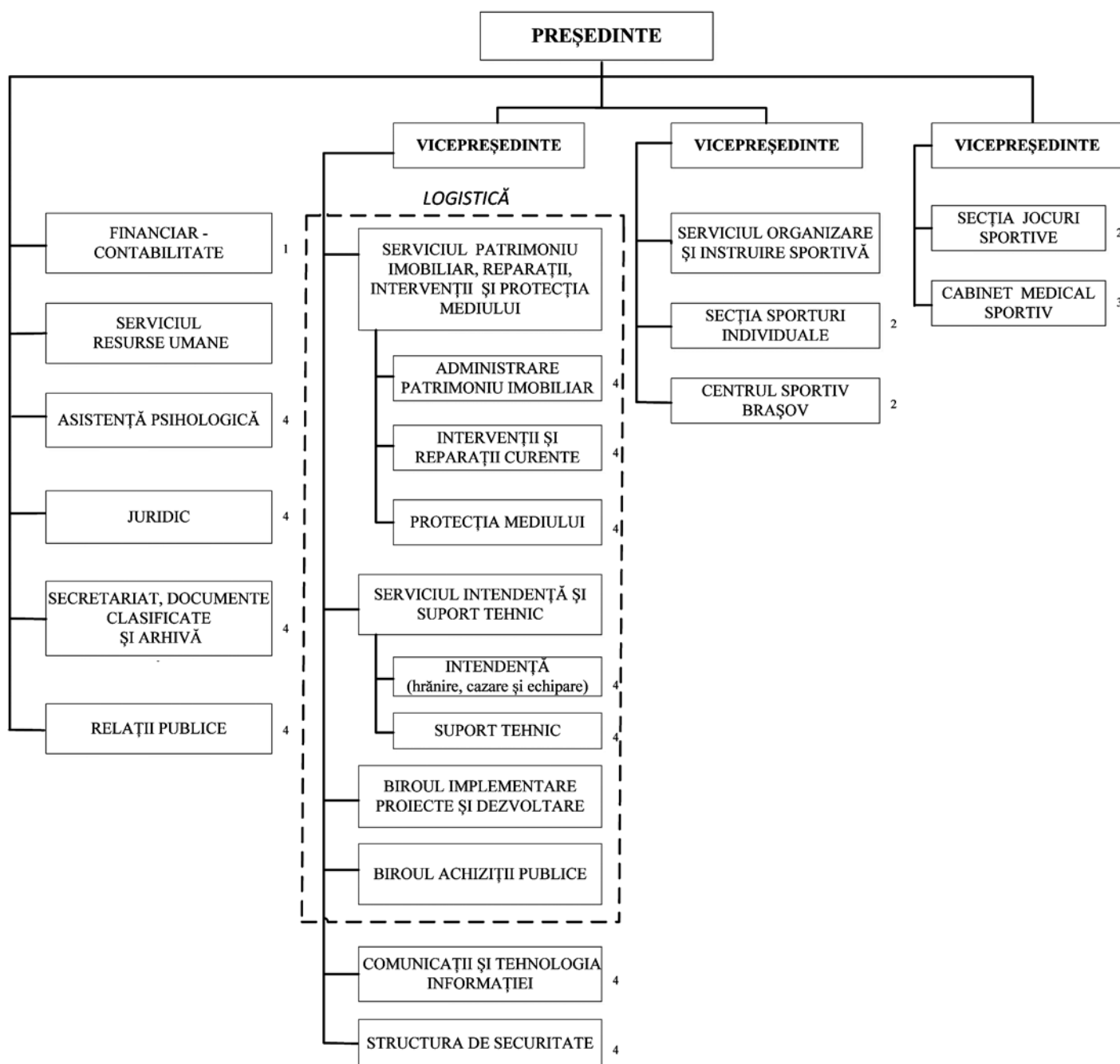
(2) Conducerea Clubului și șefii structurilor componente au obligația de a actualiza, în raport cu atribuțiile ce le revin, conținutul fișelor postului pentru personalul din subordine.

(3) Actualizarea fișelor postului se va realiza în deplină concordanță cu evoluția prevederilor actelor normative în vigoare.

Art. 46. — Personalul Clubului este obligat să cunoască și să aplice prevederile prezentului regulament.

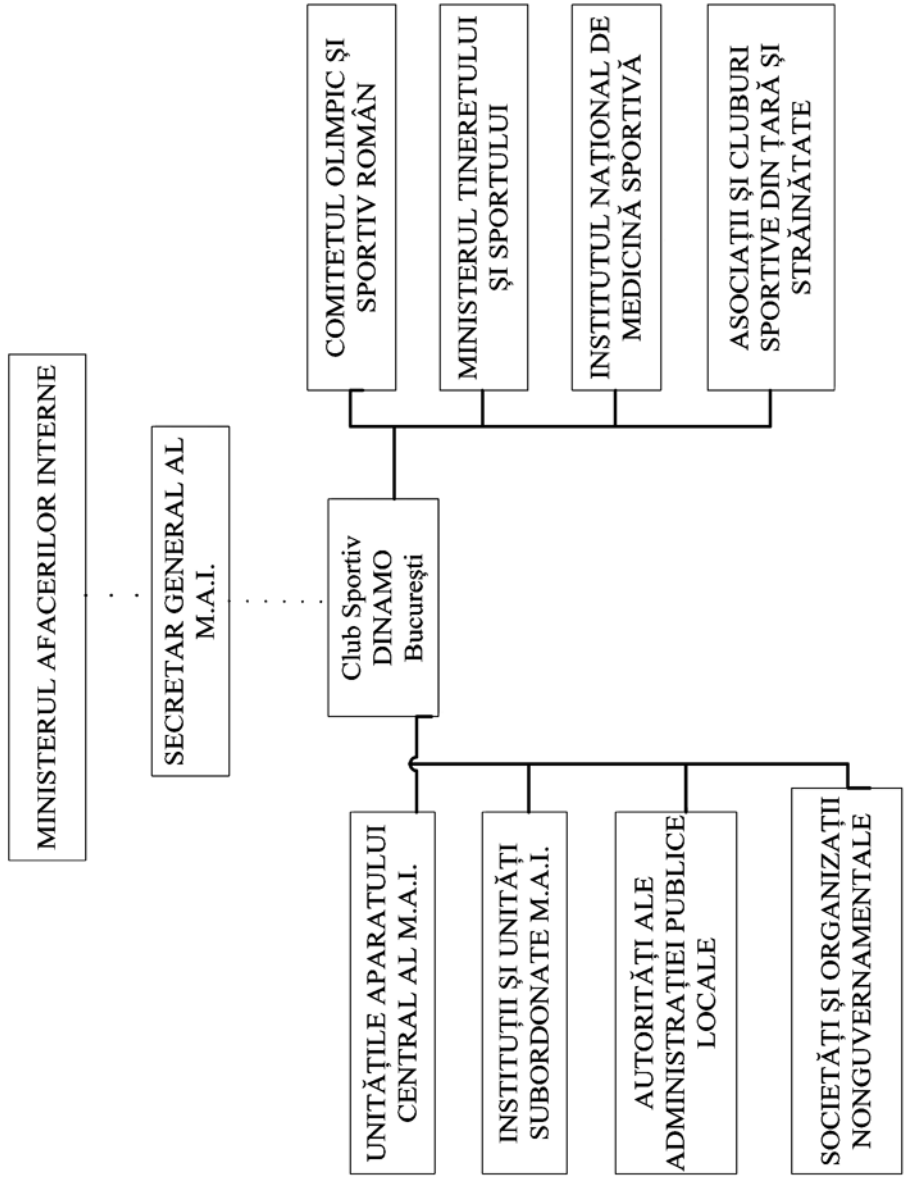
Art. 47. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

ORGANIGRAMA
Clubului Sportiv „Dinamo” București

NOTĂ: 1) - structură organizată la nivel de serviciu
 2) - structură organizată la nivel de secție sportivă
 3) - structură organizată la nivel de secție asistență sanitară
 4) - structură organizată la nivel de compartiment

DIAGRAMA DE RELAȚII
a Clubului Sportiv „Dinamo” București

LEGENDĂ:

- Subordonare
- Colaborare

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 10

din 28 iunie 2021

Dosar nr. 800/1/2021

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Denisa-Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țândărescu	— judecător la Secția I civilă
Georgeta Stegaru	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Alina Iuliana Țuca	— judecător la Secția I civilă
Mari Ilie	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Dan Andrei Enescu	— judecător la Secția penală
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii este constituit conform art. 516 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 33 alin. (1) coroborat cu art. 34 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul ÎCCJ*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Luminița Nicolescu, procuror-șef al Biroului de recursuri civile în interesul legii din cadrul Serviciului judiciar civil al Secției judiciare.

4. La ședința de judecată participă magistratul-asistent Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulamentul ÎCCJ.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia.

6. După prezentarea de către magistratul-asistent a referatului cauzei, președintele completului de judecată, constatând că nu sunt formulate chestiuni prealabile, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general, pentru prezentarea punctului de vedere cu privire la recursul în interesul legii.

7. Doamna procuror-șef Luminița Nicolescu pune concluzii de admitere a recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii în problema de drept vizată, în sensul că este în litera și spiritul legii orientarea jurisprudențială conform căreia termenul de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției este un termen de recomandare, ceea ce înseamnă că partea se poate adresa autorității pentru intrarea în legalitate până la data sesizării instanței în condițiile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

8. Președintele completului de judecată declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Problema de drept care a generat practica neunitară

9. Prin Hotărârea nr. 13 din 25 februarie 2021, Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 514 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării, pe calea recursului în interesul legii, cu privire la următoarea problemă de drept:

„Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut o hotărâre de demolare a construcției, prevederile art. 28 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 50/1991 trebuie interpretate în sensul că termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției este unul imperativ sau de recomandare?”

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 50/1991):

„Art. 3. — (1) Construcțiile civile, industriale, agricole, cele pentru susținerea instalațiilor și utilajelor tehnologice, pentru infrastructură de orice fel sau de oricare altă natură se pot realiza numai cu respectarea autorizației de construire, precum și a reglementărilor privind proiectarea și executarea construcțiilor, pentru:

a) lucrări de construire, reconstruire, consolidare, modificare, extindere, reabilitare, schimbare de destinație sau de reparare a construcțiilor de orice fel, precum și a instalațiilor aferente acestora, cu excepția celor prevăzute la art. 11;

b) lucrări de construire, reconstruire, extindere, reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, care urmează să fie efectuate la toate categoriile de monumente istorice prevăzute de lege — monumente, ansambluri, situri — inclusiv la anexele acestora, identificate în același imobil — teren și/sau construcții, la construcții amplasate în zone de protecție a monumentelor și în zone construite protejate, stabilite potrivit legii, ori la construcții cu valoare arhitecturală sau istorică deosebită, stabilite prin documentații de urbanism aprobate;

c) lucrări de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparare, modernizare și reabilitare privind căile de comunicație de orice fel, drumurile forestiere, lucrările de artă, rețelele și dotările tehnico-edilitare, lucrările hidrotehnice, amenajările de albie, lucrările de îmbunătățiri funciare, lucrările de instalații de infrastructură, lucrările pentru noi capacități de producere, transport, distribuție a energiei electrice și/sau termice, precum și de reabilitare și re tehnologizare a celor existente;

d) împrejurimi și mobilier urban, amenajări de spații verzi, parcuri, locuri de joacă și agrement, piețe și alte lucrări de amenajare a spațiilor publice;

e) lucrări de foraje și excavări necesare pentru efectuarea studiilor geotehnice și a prospecțiunilor geologice, proiectarea și deschiderea exploataților de cariere și balastiere, a sondelor de gaze și petrol, precum și a altor exploatați de suprafață, subterane sau subacvatice;

f) lucrări, amenajări și construcții cu caracter provizoriu necesare în vederea organizării executării lucrărilor, în condițiile prevăzute la art. 7 alin. (1) și (13);

g) organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau de rulote;

h) lucrări de construcții cu caracter provizoriu: chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame, copertine și pergole situate pe căile și spațiile publice, anexe gospodărești, precum și anexele gospodărești ale exploataților agricole situate în extravilan;

i) cimitire — noi și extinderi.

(2) În vederea simplificării procedurii de autorizare a executării lucrărilor de construcții provizorii prevăzute la alin. (1) lit. d), g) și h), autorizația de construire se emite în baza documentațiilor tehnice — D.T. cu conținut simplificat în raport cu conținutul-cadru prevăzut în anexa nr. 1. [...]

Art. 26. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni:

a) executarea sau desființarea, totală ori parțială, fără autorizație a lucrărilor prevăzute la art. 3, cu excepția celor menționate la lit. b), de către investitor și executant;

b) executarea sau desființarea, cu nerespectarea prevederilor autorizației și a proiectului tehnic, a lucrărilor prevăzute la art. 3, cu excepția celor menționate la lit. b), precum și continuarea executării lucrărilor autorizate fără solicitarea unei noi autorizații de construire în situațiile prevăzute la art. 7 alin. (15), de către investitor și executant; [...]

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1), săvârșite de persoanele fizice sau juridice, se sancționează cu amendă după cum urmează:

— de la 1.000 lei la 100.000 lei, cele prevăzute la lit. a);

— de la 3.000 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la lit. f);

— de 10.000 lei, cele prevăzute la lit. c) și o);

— de la 5.000 lei la 20.000 lei, cele prevăzute la lit. b), d), e) și e¹);

— de la 5.000 lei la 30.000 lei, cele prevăzute la lit. h), h¹) și i);

— de la 1.000 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la lit. h²), j) și k);

— de 2.000 lei, cele prevăzute la lit. l) și n);

— de 1.000 lei, cele prevăzute la lit. g). [...]

Art. 28. — (1) O dată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) se dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile autorizației sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției.

(2) Decizia menținerii sau a desființării construcțiilor realizate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia se va lua de către autoritatea administrației publice competente, pe baza planurilor urbanistice și a regulamentelor aferente, avizate și aprobate în condițiile legii, sau, după caz, de instanță. Pentru lucrări ce se execută la clădirile prevăzute la art. 3 lit. b) este necesar avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

(2¹) Pentru lucrările aferente infrastructurii de transport de interes național, decizia menținerii sau a desființării construcțiilor realizate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia se va lua de către Ministerul Transporturilor pe baza unor expertize tehnice întocmite în condițiile legii sau, după caz, de instanța judecătorească.

(2²) În vederea fundamentării deciziei privitoare la menținerea sau desființarea construcțiilor executate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia, rezultatele expertizei tehnice se supun aprobării Consiliului tehnico-economic al Ministerului Transporturilor pentru analiza conformității lucrărilor executate cu proiectul tehnic de execuție elaborat conform legii și cu respectarea condițiilor din acordul de mediu sau punctul de vedere al autorității competente emis cu respectarea legislației privind protecția mediului. Decizia menținerii/desființării construcțiilor se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și stă la baza emiterii autorizațiilor de construire/desființare.

(3) Măsura desființării construcțiilor se aplică și în situația în care, la expirarea termenului de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, contravenientul nu a obținut autorizația necesară. [...]

Art. 32. — (1) În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1), organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz:

a) încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației;

b) desființarea construcțiilor realizate nelegal. [...]

Art. 37. [...]

(5) Construcțiile executate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia, precum și cele care nu au efectuat recepția la terminarea lucrărilor, potrivit legii, nu se consideră finalizate.

(6) Dreptul de proprietate asupra construcțiilor se înscrie în cartea funciară în baza unui certificat de atestare, care să confirme că edificarea construcțiilor s-a efectuat conform autorizației de construire și că există proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, sau, după caz, a unei adeverințe/unui certificat de atestare a edificării construcției. În cazul

construcțiilor pentru care execuția lucrărilor s-a realizat fără autorizație de construire, iar împlinirea termenului de prescripție prevăzut la art. 31 nu mai permite aplicarea sancțiunilor, certificatul de atestare/adeverința privind edificarea construcției va fi emis/emisă în baza unei expertize tehnice cu privire la respectarea cerințelor fundamentale aplicabile privind calitatea în construcții, inclusiv cu încadrarea în reglementările de urbanism aprobate, care să confirme situația actuală a construcțiilor și respectarea dispozițiilor în materie și a unei documentații cadastrale. În situația în care în expertiza tehnică se constată neîndeplinirea tuturor cerințelor fundamentale și a celor relative la încadrarea în reglementările de urbanism, nu se eliberează certificatul de atestare/adeverința privind edificarea construcției.”

11. Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, cu modificările și completările ulterioare (Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991):

„Art. 59. — Lucrări de construcții executate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia

(1) Organul de control care a sancționat contravențional pentru fapta de a se executa lucrări de construcții fără autorizație sau cu încălcarea dispozițiilor acesteia, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1) din Lege, pe lângă oprirea executării lucrărilor, are obligația de a dispune luarea măsurilor necesare pentru încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației, sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație, într-un termen pe care îl va stabili prin procesul verbal.

(2) În vederea realizării prevederilor alin. (1), potrivit Legii, autoritatea administrației publice competente să emită autorizația de construire/desființare are obligația de a analiza modul în care construcția corespunde reglementărilor din documentațiile de urbanism aprobate pentru zona de amplasament, urmând să dispună, după caz, menținerea sau desființarea construcțiilor realizate fără autorizație sau cu încălcarea prevederilor acesteia.

(3) În situația în care construcția realizată fără autorizație de construire întrunește condițiile urbanistice de integrare în cadrul construit preexistent, autoritatea administrației publice locale competente poate proceda la emiterea unei autorizații de construire în vederea intrării în legalitate, în coroborare cu luarea măsurilor legale care se impun, numai în baza concluziilor unui referat de expertiză tehnică pentru cerința esențială de calitate «rezistență mecanică și stabilitate» privind starea structurii de rezistență în stadiul fizic în care se află construcția, precum și pentru cerința esențială de calitate «securitatea la incendiu», numai după emiterea Acordului de mediu, în condițiile legii.” [Alineatul (3) a fost abrogat prin art. I pct. 48 din Ordinul ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 3.454/2019 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 6 ianuarie 2020.]

12. Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 5. — [...]

(3) Sancțiunile contravenționale complementare sunt:

[...]

g) desființarea lucrărilor și aducerea terenului în starea inițială.

(4) Prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare.”

III. Principalele coordonate ale divergențelor de jurisprudență

13. Autorul sesizării arată că, în practica judiciară, nu există un punct de vedere unitar cu privire la problema de drept supusă dezbaterii, în sensul celor arătate în continuare.

14. Într-o primă orientare s-a considerat că termenul de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției nu este un termen imperativ pentru contravenient, ci un termen de recomandare, ceea ce înseamnă că partea se poate adresa autorității pentru intrarea în legalitate până la data sesizării instanței în condițiile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, invocându-se următoarele argumente:

a) Autoritatea este ținută să elibereze autorizația pentru intrarea în legalitate, dacă sunt îndeplinite toate cerințele tehnice și de urbanism ale construcției edificate fără autorizație, iar refuzul de a elibera actele necesare intrării în legalitate, pentru singurul motiv că termenul prevăzut în cadrul măsurii complementare din procesul-verbal a fost depășit, nu este justificat.

b) Atât măsura desființării lucrărilor, cât și măsura încadrării lor în prevederile autorizației de construire reprezintă modalități de intrare în legalitate prin conformarea situației de fapt la prescripțiile normelor juridice. Intrarea în legalitate este posibilă și prin consfințirea, *post factum*, de către autoritate a situației de fapt, prin emiterea autorizației de construire care confirmă compatibilitatea situației de fapt cu normele juridice obligatorii.

c) Termenul ar putea fi apreciat ca fiind un termen de recomandare atât timp cât au fost îndeplinite de contravenient toate demersurile rezonabile pentru obținerea autorizației în termenul acordat, iar contravenientului nu îi poate fi imputată nicio culpă. Măsura desființării construcției nu poate fi aplicată chiar dacă autorizația nu a fost obținută în termen și nici eliberarea autorizației pentru intrarea în legalitate nu trebuie refuzată chiar dacă documentația necesară a fost depusă peste termen. Astfel, modalitatea de intrare în legalitate nu depinde doar de conduita contravenientului, ci și de autoritățile locale, care au atribuția de a emite autorizația de construire.

d) Atât timp cât, pentru intrarea în legalitate prevăzută în procesul-verbal de constatare a contravenției, legiuitorul nu a prevăzut obligația de a stabili un termen, motivul formal, constând în depășirea termenului prevăzut în procesul-verbal de constatare a contravenției, al respingerii de către autoritate a documentației depuse în vederea obținerii autorizației este nelegal. Decizia menținerii construcțiilor realizate fără autorizație de construire, concepută de legiuitor ca o favoare, nu a fost prevăzută sub sancțiunea vreunui termen care să fie stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, câtă vreme termenul este indicat numai la alin. (1), iar nu și în cuprinsul alin. (2) al art. 28 din Legea nr. 50/1991.

15. Într-o a doua orientare s-a considerat că termenul de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției este un termen imperativ, având ca unic scop intrarea în legalitate a construcției edificate fără autorizație, invocându-se următoarele argumente:

a) În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991, termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției acordat în vederea intrării în legalitate are ca finalitate asigurarea disciplinei în construcții. În consecință, acest termen este obligatoriu atât pentru parte, cât și pentru autoritate, iar nerespectarea acestuia atrage o sancțiune specifică, respectiv desființarea construcției.

b) Procesul-verbal de constatare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate și de temeinicie și devine titlu executoriu la expirarea termenului de atac sau la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de respingere a plângerii.

c) Așa fiind, are caracter obligatoriu termenul de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a

contravenției, iar refuzul autorității locale de emitere a certificatului de urbanism pentru intrarea în legalitate după împlinirea termenului prevăzut în procesul-verbal de constatare a contravenției este justificat.

IV. Opinia autorului sesizării

16. Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și-a exprimat punctul de vedere în sensul că termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției este unul imperativ, altfel măsura dispusă prin procesul-verbal ar fi lipsită de eficiență, termenul astfel stabilit având ca finalitate asigurarea disciplinei în construcții. În consecință, acest termen este obligatoriu atât pentru parte, cât și pentru autoritate, iar nerespectarea acestuia atrage o sancțiune specifică, respectiv desființarea construcției.

V. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

17. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 548/C/1.489/III-5/2021, și-a exprimat opinia în sensul că este în litera și în spiritul legii orientarea jurisprudențială conform căreia termenul de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției este un termen de recomandare, ceea ce înseamnă că partea se poate adresa autorității pentru intrarea în legalitate până la data sesizării instanței în condițiile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991.

VI. Opinii doctrinare asupra problemei de drept

18. Profesorul universitar doctor Ovidiu Podaru de la Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai a comunicat opinia scrisă în sensul că termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, conform art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991: (i) este un termen imperativ, întrucât neexercitarea dreptului (vocației/posibilității/interesului) de către contravenient în acest termen este asociată cu aplicarea unei sancțiuni (contravenționale complementare); (ii) este un termen de decădere substanțial, întrucât, pe de o parte, este reglementat de art. 2.545 și următoarele din Codul civil, iar, pe de altă parte, împlinirea sa în condițiile acestei reglementări conduce la stingerea unui drept subiectiv patrimonial (potestativ) al contravenientului; (iii) este influențat și de regulile procedurale contravenționale, în sensul că nu curge decât atunci când este exigibilă și sancțiunea principală a amenzii, fiind suspendat pe toată perioada de soluționare a plângerii îndreptate împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției în conținutul căruia acest termen este inserat.

19. Profesorul universitar doctor Irina Sferdian și conferențiarul universitar doctor Cristian Clipa de la Facultatea de Drept a Universității de Vest din Timișoara au comunicat opinia scrisă, în sensul că: (i) în principiu, în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, termenul pentru intrarea în legalitate, menționat de art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, stabilit în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției săvârșite la regimul ridicării construcțiilor, este un termen imperativ, a cărui împlinire deschide autorității publice îndreptățite, potrivit legii, dreptul la formularea unei acțiuni dintre cele descrise de art. 32 alin. (1) lit. a) sau b) din Legea nr. 50/1991, în termen de 3 ani de la data împlinirii termenului de intrare în legalitate, stabilit pe cale administrativă; (ii) termenul este însă unul imperativ pentru constructor și indiferent pentru autoritatea publică, fiind termenul în care cel care a săvârșit fapta contravențională trebuie să dea dovadă de bună-credință, rezultată din îndeplinirea tuturor obligațiilor ce îi revin în vederea obținerii autorizației de construire; (iii) în mod excepțional, în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, termenul pentru intrarea în legalitate, menționat de art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, stabilit în procesul-verbal de constatare și

sancționare a contravenției săvârșite la regimul ridicării construcțiilor, este un termen de recomandare, însă numai după împlinirea termenului de prescripție aferent acțiunilor instituite de art. 32 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 50/1991, ori numai în situația și de la data în care este respinsă, prin hotărâre judecătorească definitivă, acțiunea în demolarea construcțiilor edificate ilegal, întemeiată pe art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991, sau în situația și de la data în care este admisă, prin hotărâre judecătorească definitivă, acțiunea în încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației de construire anterior obținute, acțiune întemeiată pe prevederile art. 32 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991.

20. Conferențiarul universitar doctor Dan Constantin Mătă de la Facultatea de Drept a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași a opinat în sensul că din interpretarea dispozițiilor art. 28 coroborat cu art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 rezultă că termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției este un termen de recomandare în situația în care contravenientul a efectuat demersurile rezonabile pentru obținerea autorizației în termenul acordat și nu îi poate fi imputată nicio culpă cu privire la depășirea acestui termen.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

A. Practica judiciară a secțiilor Înaltei Curți de Casație și Justiție

21. În cuprinsul practicii atașate recursului în interesul legii este indicată Decizia nr. 1.796 din 6 decembrie 2016, pronunțată în apel de Curtea de Apel Brașov — Secția civilă în Dosarul nr. 4.654/62/2014*, irevocabilă prin Decizia nr. 1087 din 14 iunie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă. În considerentele ultimei decizii menționate s-a reținut, în esență, că subiectul de drept, deși a fost sancționat contravențional și s-a stabilit în sarcina sa, în condițiile art. 28 din Legea nr. 50/1991, obligația de a obține autorizație pentru lucrările efectuate cu încălcarea autorizației de construire, nu s-a conformat acestei obligații și, manifestând rea-credință, a invocat obținerea unei autorizații care vizează alte lucrări decât cele avute în vedere în procesul-verbal de constatare a contravenției, astfel că în mod legal instanța a dispus desființarea, în termen de 6 luni de la rămânerea irevocabilă a hotărârii, a lucrărilor executate cu încălcarea autorizației de construire.

B. Jurisprudența Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii

22. Prin Decizia Curții Supreme de Justiție — Secțiile Unite nr. 7 din 20 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 19 februarie 2001, în aplicarea dispozițiilor art. 26 și 30 din Legea nr. 50/1991, s-a stabilit că: (i) dreptul de a constata contravențiile și de a aplica amenzele prevăzute la art. 23 din această lege se prescrie în termen de 2 ani de la data săvârșirii faptei; (ii) în cazul construcțiilor în curs de executare, data săvârșirii faptei este data constatării contravenției, iar în cazul construcțiilor finalizate, fapta se consideră săvârșită la data terminării construcției; (iii) obținerea autorizației de construire în timpul executării lucrărilor sau după finalizarea acestora nu înlătură caracterul ilicit al faptei, o atare împrejurare putând fi avută în vedere numai la individualizarea sancțiunii contravenționale.

23. Prin Decizia nr. 13 din 8 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 3 iunie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în interpretarea și aplicarea art. 492 din Codul civil din 1864, art. 579 alin. (1), art. 577 alin. (2) din Codul civil, art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 și art. 37 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit că lipsa autorizației de construire sau nerespectarea prevederilor acesteia, precum și

lipsa procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor constituie impedimente pentru recunoașterea pe cale judiciară, în cadrul acțiunii în constatare, a dreptului de proprietate asupra unei construcții realizate de către proprietarul terenului, cu materiale proprii. În considerentele de la paragrafele 89—92 din decizia menționată s-au reținut următoarele:

„Se constată că proprietarul terenului are posibilitatea să urmeze procedura Legii nr. 50/1991 pentru intrarea în legalitate cu privire la construcția realizată pe terenul său, acțiunea în constatarea dreptului de proprietate prin accesiuune imobiliară artificială nefiind reglementată ca o opțiune a constructorului în raport cu legea specială care reglementează autorizarea construcțiilor. Autorizația de construire poate fi emisă nu numai înainte de realizarea construcției, dar și ulterior, în procedura intrării în legalitate, prevăzută de art. 28 din Legea nr. 50/1991 și art. 59 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991.

După intrarea în legalitate, prin obținerea tuturor autorizațiilor prevăzute de legea specială, în temeiul procesului-verbal încheiat la terminarea lucrărilor, constructorul, proprietar al terenului, are posibilitatea să își intabuleze dreptul de proprietate asupra construcției, nefiind necesară o hotărâre judecătorească prin care să se constate dreptul de proprietate.

Aceste considerații sunt valabile numai cu privire la construcțiile edificate după data de 1 august 2001, deoarece, prin excepție de la regula prevăzută de art. 37 alin. (1) din Legea nr. 7/1996, privind înscrierea dreptului de proprietate asupra construcțiilor numai în cazul în care acestea sunt autorizate, alin. (2) al aceluiași articol permite, pentru construcțiile realizate înainte de 1 august 2001, care este data intrării în vigoare a Legii nr. 453/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, să se intabuleze dreptul de proprietate în lipsa autorizației de construire, în baza certificatului de atestare fiscală prin care se atestă achitarea tuturor obligațiilor fiscale de plată datorate autorității administrației publice locale în a cărei rază se află situată construcția, precum și a documentației cadastrale.

În ceea ce privește construcțiile edificate după data de 1 august 2001, fără autorizație de construire sau cu nerespectarea acesteia, precum și în privința construcțiilor care nu au efectuată recepția la terminarea lucrărilor, dispozițiile art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 și art. 37 alin. (1) din Legea nr. 7/1996 împiedică recunoașterea dreptului de proprietate pe cale judiciară, în cadrul acțiunii în constatare, instanța neputând să valideze prin hotărâre judecătorească precaritatea unei situații juridice create printr-o conduită contrară legii.”

24. Prin Decizia nr. 16 din 20 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.047 din 9 noiembrie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 31 coroborate cu cele ale art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991, termenul de prescripție a răspunderii contravenționale pentru contravențiile prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991, republicată, constând în executarea, fără autorizație de construire, a unei construcții ce cuprinde toate elementele structurale necesare pentru a fi considerată terminată la data constatării contravenției, curge de la data terminării în fapt a construcției.

C. Jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

25. Prin Decizia nr. 53 din 11 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 16 ianuarie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru

dezlegarea unor chestiuni de drept a respins sesizarea formulată de Tribunalul Cluj — Secția civilă privind pronunțarea unei hotărâri prealabile vizând interpretarea prevederilor art. 28 alin. (1) și (2) coroborat cu art. 32 din Legea nr. 50/1991, referitor la posibilitatea organului care a aplicat sancțiunea contravențională de a dispune intrarea în legalitate și menținerea construcțiilor realizate fără autorizație de construire și dacă sunt compatibile cu dispozițiile art. 561 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, și cum se interpretează dispozițiile art. 561 din Legea nr. 350/2001 raportate la prevederile art. 28 alin. (1) și (2) și ale art. 32 din Legea nr. 50/1991.

26. Prin Decizia nr. 35 din 27 aprilie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 133/1/2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la aceeași problemă de drept ce formează obiectul prezentului recurs în interesul legii, în considerentele de la paragrafele 59 și 60 ale deciziei fiind reținute următoarele:

„[...] s-a conturat deja o practică judiciară divergentă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, fiind pronunțate soluții care consfințesc atât interpretarea potrivit căreia termenul stabilit prin procesul-verbal de constatare a contravenției, pentru intrarea în legalitate, este unul imperativ, cât și interpretarea în sensul că acest termen este unul de recomandare.

Prin urmare, existența deja a unei practici neunitare subliniază nu numai că se poate apela la mecanismul recursului în interesul legii, ci și că nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, întrucât scopul preîntâmpinării practicii neunitare nu mai poate fi atins, chestiunea de drept care a generat-o nemaifiind, prin urmare, una nouă, ci una care a creat deja divergență în jurisprudență.”

27. Pentru soluționarea prezentului recurs în interesul legii prezintă relevanță și următoarele aspecte menționate în raportul care a stat la baza pronunțării deciziei menționate la pct. 26:

„La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat puncte de vedere sau simple opinii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, unele însoțite de jurisprudența, din analiza cărora rezultă următoarele orientări:

a) *O orientare potrivit căreia, în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut o hotărâre de demolare a construcției, prevederile art. 28 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 50/1991 se interpretează în sensul că termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției este unul imperativ. S-a reținut, în sprijinul acestei orientări, că legiuitorul nu a prevăzut pentru autoritatea pârâtă obligația de a emite autorizația de construire în vederea intrării în legalitate, aceasta fiind doar o posibilitate, în cazul respectării termenului acordat prin procesul-verbal de constatare a contravenției. Au opinat, respectiv s-au pronunțat în acest sens următoarele instanțe: judecătoriile Brașov, Galați și Dej; tribunalele Buzău, Hunedoara, Covasna, Călărași, Cluj și Sibiu; Curțile de Apel Ploiești și Alba Iulia.*

b) *O altă orientare conform căreia termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției ar putea fi apreciat ca fiind un termen de recomandare, având în vedere faptul că desființarea construcțiilor realizate nelegal se impune a fi adoptată doar în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru intrarea în legalitate. S-a reținut în sprijinul acestei orientări că atât măsura desființării lucrărilor, cât și măsura încadrării lor în prevederile autorizației de construire reprezintă*

modalități de intrare în legalitate prin conformarea situației de fapt la prescripțiile normelor juridice; intrarea în legalitate este posibilă și prin consfințirea, post-factum, de către autoritatea administrativă a situației de fapt, prin emiterea autorizației de construire care confirmă compatibilitatea situației de fapt cu normele juridice obligatorii. Din reglementările în vigoare se observă că modalitatea de intrare în legalitate nu depinde, în mod exclusiv, de conduita ori de voința contravenientului, întrucât emiterea autorizației de construire este atributul autorității locale. În considerarea faptului că protecția interesului public se asigură prin condiționarea emiterii autorizației de construire de întrunirea cumulativă a unor cerințe obiective, stabilite prin actele normative aplicabile, precum și având în vedere că momentul obținerii autorizației de construire poate fi întârziat de conduita autorităților, se poate concluziona că termenul înscris la art. 28 din Legea nr. 50/1991 nu poate avea caracter imperativ. S-a apreciat că termenul pentru intrarea în legalitate este un termen de grație propriu-zis, care permite, chiar și cu întârziere, intrarea în legalitate, însă are caracter imperativ pentru autoritatea administrativă, în sensul că aceasta este ținută a analiza condițiile de fond ale autorizării, măsura intrării în legalitate având rolul de a înlătura de la aplicare dispozițiile art. 56¹ din Legea nr. 350/2001, care stabilesc că «nu pot fi inițiate și aprobate documentații de urbanism care au ca scop intrarea în legalitate a unor construcții edificate fără autorizație de construire sau care nu respectă prevederile autorizației de construire», altfel măsura dispusă prin procesul-verbal de constatare a contravenției este lipsită de eficiență, iar dreptul de a intra în legalitate devine iluzoriu. Au opinat, respectiv s-au pronunțat în acest sens următoarele instanțe: tribunalele Suceava, Vaslui, București, Ilfov, Prahova, Giurgiu și Maramureș; curțile de apel Ploiești, Cluj, Iași și Timișoara.

c) Un punct de vedere nuanțat a exprimat Tribunalul Ialomița, care a apreciat că termenul în discuție este unul imperativ, având unic scop intrarea în legalitate a construcției, pentru îndeplinirea tuturor cerințelor tehnice și de urbanism ale construcției edificate fără autorizație, iar faptul că se intră în legalitate ulterior acestui termen nu poate fi interpretat că termenul are caracter de recomandare.

d) O soluție diferită de cele identificate ca fiind relevante în sensul calificării termenului drept unul imperativ sau de recomandare este cea pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în care se analizează consecințele neîncadrării contravenientului în termenul stabilit pentru intrarea în legalitate, fără a se distinge dacă refuzul autorității publice de a emite autorizație de construire era justificat sau nu în funcție de natura termenului, ci în raport de măsurile întreprinse de autoritatea publică pentru desființarea construcției, reținându-se că aceste măsuri justifică refuzul de eliberare a autorizației solicitate. În situația în care sunt îndeplinite toate cerințele tehnice și de urbanism ale construcției, refuzul autorităților de a emite actele necesare intrării în legalitate, după expirarea termenului prevăzut ca măsură complementară din procesul-verbal de constatare a contravenției, poate fi atacat la instanțele de contencios administrativ, intrarea în legalitate fiind un drept legitim în această situație.

e) Un alt punct de vedere, în sensul că decizia menținerii construcțiilor realizate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea acesteia a fost concepută de legiuitor ca o favoare în sarcina persoanei vizate, intrarea în legalitate prin obținerea autorizației de construire/modificatoare nefiind supusă unui termen, a fost exprimat de asemenea în practica judiciară a Tribunalului Cluj.”

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

28. Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri asupra constituționalității dispozițiilor art. 28 alin. (1)—(3) din

Legea nr. 50/1991, fiind amintite, cu titlu exemplificativ, următoarele decizii:

a) Decizia nr. 199 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 15 iunie 2005, prin care s-a reținut că dispozițiile art. 28 alin. (1) și art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 sunt constituționale prin raportare la art. 44 și 53 din Constituție referitoare la dreptul de proprietate privată și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți;

b) Decizia nr. 159 din 28 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 24 martie 2006, prin care s-a reținut că dispozițiile art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 sunt constituționale în raport cu criticile vizând încălcarea prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, referitoare la dreptul de proprietate privată, coroborate cu cele ale art. 136 alin. (5) și ale art. 53 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și, respectiv, la proprietate;

c) Decizia nr. 220 din 7 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 6 aprilie 2006, prin care s-a reținut că dispozițiile art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 50/1991 sunt constituționale din perspectiva compatibilității cu prevederile art. 21 alin. (1) din Constituție, sub aspectul căii de atac împotriva măsurii complementare de desființare a lucrărilor executate prevăzute în procesul-verbal de constatare a contravenției;

d) Decizia nr. 1.029 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 28 noiembrie 2007, prin care s-a reținut că dispozițiile art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 50/1991 sunt constituționale din perspectiva compatibilității cu dispozițiile art. 44 alin. (2) din Constituție, sub aspectul garantării și ocrotirii dreptului de proprietate privată;

e) Decizia nr. 336 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, prin care s-a reținut că dispozițiile art. 28 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 sunt constituționale în raport cu prevederile art. 21 din Constituție, în ceea ce privește liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil;

f) Decizia nr. 614 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 6 februarie 2020, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 sunt constituționale în raport cu criticile formulate din perspectiva prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul român, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 53 alin. (1) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

29. În condițiile în care dispozițiile art. 28 alin. (1)—(3) din Legea nr. 50/1991 nu au fost analizate sub aspectul caracterului imperativ sau de recomandare al termenului stabilit prin procesul-verbal de constatare a contravenției, jurisprudența Curții Constituționale identificată nu prezintă relevanță din perspectiva problemei de drept supuse dezlegării.

IX. Raportul asupra recursului în interesul legii

30. În cauză, judecătorii-raportori au întocmit raportul, conform art. 516 alin. (7) din Codul de procedură civilă, motivând proiectul soluției ce se propune a fi dată recursului în interesul legii.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. Regularitatea investiției Înaltei Curți de Casație și Justiție

31. Conform art. 514 din Codul de procedură civilă, „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel,

precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”.

32. În cauză, declanșarea mecanismului de unificare a jurisprudenței prin intermediul recursului în interesul legii a fost realizată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia, care are calitate procesuală, în virtutea normelor legale enunțate.

33. Verificarea regularității învestirii Înaltei Curți de Casație și Justiție impune analiza condițiilor de admisibilitate, în conformitate cu dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: *„Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.”*

34. Din cuprinsul textului de lege menționat rezultă patru condiții care trebuie să fie îndeplinite cumulativ pentru ca recursul în interesul legii să fie admisibil, și anume: sesizarea să aibă ca obiect o problemă de drept; această problemă de drept să fi fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești; dovada soluționării diferite să se facă prin hotărâri judecătorești definitive; hotărârile judecătorești să fie anexate cererii.

35. Sub aspectul obiectului recursului în interesul legii, în sensul că acesta trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, respectiv să privească probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești, întrucât finalitatea acestei instituții juridice o constituie asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii, condiția se constată a fi îndeplinită.

36. Norma de drept disputată trebuie să fie îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară ori necorelată cu alte dispoziții legale și, din acest motiv, să existe posibilitatea de a fi interpretată diferit. Înțelesul unor astfel de norme urmează a fi explicat și determinat prin procedura recursului în interesul legii.

37. Așadar, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu soluționarea unui recurs în interesul legii trebuie să cuprindă indicarea unei/unor reglementări susceptibile de interpretare ori aplicare diferită și care a/au generat o jurisprudență neunitară.

38. Din acest punct de vedere, potrivit actului de sesizare, problema de drept soluționată diferit de instanțe vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991 și se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție ca, pe calea recursului în interesul legii, să stabilească o interpretare unitară a acestor dispoziții legale, în sensul de a decide natura juridică a termenului pentru intrarea în legalitate, stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, ca fiind imperativă sau de recomandare.

39. În consecință, obiectul sesizării îl reprezintă o problemă de drept atrasă de interpretarea diferită pe care instanțele de judecată au dat-o în privința unor norme juridice insuficient de clare și precise, astfel încât prima condiție de admisibilitate a recursului în interesul legii este îndeplinită.

40. Dezlegarea acestei probleme de drept controversate din practica instanțelor judecătorești răspunde scopului recursului în interesul legii de a asigura o interpretare și aplicare unitară a legii de către toate instanțele judecătorești și, pe cale de consecință, o jurisprudență predictibilă.

41. Cerința de ordin formal prevăzută de dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, constând în dovada că problema de drept care formează obiectul sesizării a fost soluționată în mod diferit, prin hotărâri judecătorești definitive, este îndeplinită, autorul sesizării atașând la actul de sesizare hotărârile judecătorești definitive care susțin orientările jurisprudențiale menționate la pct. III din prezenta decizie.

42. În plus, trebuie reamintit că, în considerentele Deciziei nr. 35 din 27 aprilie 2020, menționată la pct. 26 din prezenta decizie, prin care a respins, ca inadmisibilă, sesizarea în

vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la aceeași problemă de drept ce formează obiectul prezentului recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că din examinarea hotărârilor judecătorești depuse la dosarul cauzei rezultă că instanțele naționale s-au confruntat cu problema de drept în discuție, dându-i interpretări contradictorii, astfel încât, existând o practică judiciară conturată, se pierde caracterul de noutate al problemei de drept supuse analizei.

43. Existând o hotărâre de respingere, ca inadmisibilă, a sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile în această materie și luând în considerare rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, constând în asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, precum și statuarea instanței de contencios european a drepturilor omului, potrivit căreia instanța supremă nu trebuie să devină ea însăși sursă de jurisprudență neunitară [a se vedea în acest sens Cauza *Beian contra României* (nr. 1), Hotărârea din 6 decembrie 2007], Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii constată că se impune dezlegarea problemei de drept prin pronunțarea unei decizii în interesul legii.

B. Analiza problemei de drept soluționate în mod neunitar de instanțele judecătorești

44. Prezentul demers urmărește a lămuri natura juridică a termenului stabilit în cuprinsul procesului-verbal de constatare a contravenției, prin care se dispune, în condițiile art. 28 din Legea nr. 50/1991, intrarea în legalitate a lucrărilor executate fără autorizație sau cu nerespectarea prevederilor acesteia.

45. Consecințele încălcării acestui termen au fost analizate de către instanțele judecătorești, iar interpretarea și aplicarea normelor de drept incidente au relevat prezența unor soluții jurisprudențiale definitive neunitare, pronunțate în două categorii de litigii care interesează aplicarea reglementărilor speciale privind disciplina în construcții, astfel cum se remarcă din examenul jurisprudențial prezentat la pct. III din prezenta decizie.

46. Într-o primă categorie se înscriu litigiile privind acțiuni prin care persoana sancționată contravențional pentru edificarea de lucrări care sunt neconforme autorizației de construire sau care au fost efectuate fără o asemenea autorizație a solicitat instanțelor de contencios administrativ să constate caracterul nejustificat/abuziv al refuzului autorităților administrației publice de a soluționa cererea depusă în scopul de a se conforma măsurii de intrare în legalitate dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, în cazurile în care acest refuz al autorității avea ca unică motivare depășirea termenului stabilit de autoritatea care a aplicat sancțiunea contravențională.

47. Cea de-a doua categorie de litigii este aceea în care instanțele civile au soluționat acțiuni promovate de autoritatea competentă, în coordonatele prevederilor art. 32 din Legea nr. 50/1991, acțiuni prin care se solicita obligarea persoanei deja sancționate contravențional de a proceda la desființarea lucrărilor de construire care au fost realizate fie fără a deține o autorizație de construcție, fie în mod neconform autorizației deținute și autorizarea autorității administrației publice locale de a efectua ea însăși lucrările de desființare în cazul în care autorul respectivelor lucrări nu s-ar conforma obligației menționate anterior.

48. Se observă că în cele două categorii de litigii arătate se tinde la valorificarea unor drepturi diferite, și anume:

— în prima categorie se tinde la valorificarea, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 raportat la art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, a dreptului persoanei sancționate contravențional de a efectua cu succes demersuri necesare obținerii autorizației de construire pentru lucrări care au fost deja executate și în privința cărora s-a stabilit (prin procesul-verbal de constatare a contravenției) că sunt neconforme unor exigențe ale Legii nr. 50/1991;

— cea de-a doua categorie constituie mecanismul de exercitare de către autoritatea administrativă competentă a atribuției pe care i-o conferă art. 32 raportat la art. 28 din Legea nr. 50/1991, anume aceea de a sesiza instanța spre a dispune în sensul desființării lucrărilor în privința cărora a fost întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției — în cazul în care acest din urmă act de autoritate a devenit definitiv fie prin neexercitarea căilor de atac legale, fie prin epuizarea acestora —, iar persoana sancționată contravențional nu și-a îndeplinit obligația de a lua măsurile dispuse (prin același proces-verbal) spre a complini abaterile de la cerințele legii speciale privind disciplina în construcții.

49. În soluționarea acestor două categorii de litigii, într-o primă orientare jurisprudențială s-a apreciat că termenul stabilit prin procesul-verbal de constatare a contravenției are caracter imperativ, având unic scop intrarea în legalitate a lucrărilor de construcție efectuate fără autorizație.

50. În cea de-a doua orientare jurisprudențială s-a apreciat că termenul stabilit în cuprinsul procesului-verbal de constatare a contravenției, prin care se dispune, în condițiile art. 28 din Legea nr. 50/1991, intrarea în legalitate a lucrărilor executate fără autorizație sau cu nerespectarea prevederilor acesteia, este unul de recomandare pentru persoana sancționată contravențional, așa încât aceasta poate efectua și după împlinirea acestui termen demersuri pentru intrarea în legalitate, în sensul de a formula cereri către autoritățile competente spre a emite actele necesare conformării față de cele dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, în măsura în care autoritatea competentă nu a obținut o hotărâre judecătorească privind demolarea construcției, pronunțată în procedura prevăzută de art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991.

51. S-a vorbit inclusiv despre un termen indiferent pentru activitatea administrației, în legătură cu autorizația de construire, această autoritate având doar obligația emiterii actului administrativ în termenul prevăzut de lege, care se calculează începând cu data înregistrării de către constructor a documentației pentru obținerea autorizației.

52. Cum problema de drept semnalată de titularul sesizării se referă la interpretarea prevederilor art. 28 din Legea nr. 50/1991, în privința naturii termenului care trebuie să fie stabilit prin procesul-verbal de constatare a contravenției (conform primului alineat al art. 28) pentru „*luarea măsurilor de încadrare a acestora [lucrărilor] în prevederile autorizației sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia*”, este necesar a fi lămurit cu precădere care este subiectul de drept căruia i se adresează termenul respectiv.

53. Numai lămurind această chestiune se poate stabili modalitatea în care, în cadrul fiecăreia dintre cele două categorii de litigii menționate, titularul fiecărui tip de acțiune poate justifica dobândirea unui drept ca efect al împlinirii termenului respectiv.

54. Pe de altă parte, trebuie observat că întrebarea formulată de autorul sesizării conține, în realitate, două ipoteze diferite, anume:

— aceea în care persoana sancționată contravențional nu a demarat procedura de intrare în legalitate în interiorul termenului acordat de entitatea care a emis actul constatator al contravenției, iar autoritatea nu a obținut o hotărâre de demolare a construcției;

— aceea în care persoana sancționată contravențional a demarat această procedură de intrare în legalitate înainte de expirarea termenului ce i-a fost acordat prin procesul-verbal de constatare a contravenției, însă respectiva procedură nu a fost finalizată până la data pronunțării unei hotărâri judecătorești prin care să se dispună desființarea lucrărilor efectuate cu încălcarea cerințelor legale.

55. Astfel, problema de drept semnalată de titularul sesizării se circumscrie situației în care există un proces-verbal de constatare a contravenției, prin care s-a reținut efectuarea de lucrări de construire fără autorizație de construire sau cu nerespectarea unei asemenea autorizații, iar acest act constatator este unul definitiv, permițând autorității să urmeze procedura judiciară în vederea obținerii unei hotărâri de desființare a respectivelor lucrări de construire. Deosebirea este dată de:

— conduita persoanei sancționate contravențional, anume dacă aceasta a inițiat demersurile necesare luării măsurilor de conformare dispuse prin procesul-verbal, dacă a finalizat asemenea demersuri până la finalizarea procedurii judiciare privind desființarea lucrărilor;

— conduita autorității publice locale căreia i s-a solicitat să emită actele de autorizare a lucrărilor de construire pentru care s-a întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției.

56. Nu în ultimul rând, trebuie subliniat că divergența de jurisprudență este generată de modul în care instanțele s-au raportat la durata termenului, iar nu de necesitatea stabilirii unui termen ca reper temporal definitoriu pentru conținutul procesului-verbal.

57. Aceste precizări preliminare sunt importante nu numai pentru a asigura rigoare în analiza problemei de drept care formează obiectul interpretării, ci și pentru a asigura conformarea față de scopul procedurii recursului în interesul legii, anume acela de a constitui un mecanism de unificare a practicii judecătorești divergente așa cum este relevantă de hotărârile judecătorești anexate actului de sesizare.

58. În acest cadru factual se constată că Înalta Curte a fost sesizată cu o cerere de interpretare a art. 28 din Legea nr. 50/1991 cu privire la natura juridică a unui termen stabilit pe cale administrativă, pentru legalizarea unei situații juridice ilicite.

59. Întrucât situația juridică ilicită a luat naștere ca urmare a săvârșirii unei contravenții, în completarea prevederilor speciale ale Legii nr. 50/1991 se aplică cele „de drept comun” în materie, ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, idee susținută și de textul art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991.

60. Din perspectiva dreptului contravențional comun, Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dacă în mod evident amenda stabilită prin procesul-verbal reprezintă sancțiunea contravențională principală, desființarea lucrărilor, respectiv încadrarea lucrărilor executate în prevederile autorizației de construire reprezintă sancțiuni contravenționale complementare [art. 5 alin. (3) lit. g) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991].

61. De remarcat este faptul că obținerea ulterioară a autorizației de construire/modificatoare (ca modalitate de intrare în legalitate) nu este prevăzută de lege ca sancțiune, neapărând în enumerarea limitativă a art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 și neavând caracter sancționator.

62. Apoi, cum intrarea în legalitate prin obținerea de către contravenient a unei autorizații de construire emise în acest scop de autoritatea competentă presupune parcurgerea unei proceduri administrative complexe care generează un raport juridic administrativ între cei doi subiecți de drept, în cazul în care contravenientul se lovește de un refuz al autorității de a-i soluționa o cerere, el trebuie să se adreseze instanței în temeiul prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*), care și ele dobândesc, astfel, aplicabilitate în această situație.

63. Din perspectiva contenciosului administrativ, privită prin prisma art. 52 din Constituție și art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, vocația de a intra în legalitate reprezintă un interes legitim privat.

64. Acest interes legitim/drept subiectiv, care, în caz de refuz, poate fi valorificat în justiție, trebuie să fie unul real și efectiv (*CEDO, Bellet împotriva Franței*, paragraful 38; *Zubac împotriva*

Croației, paragrafele 76—79), iar nu unul teoretic și iluzoriu. Prin urmare, el nu poate depinde de conduita arbitrară a administrației publice chiar dacă, în mod evident, pentru materializarea lui este necesar concursul acesteia (emiterea unei autorizații, precedată de alte acte pregătitoare care alcătuiesc „documentația” de care face vorbire art. 13 din Legea nr. 554/2004).

65. Primordial însă, ținând cont de regulile interpretării sistematice, sunt aplicabile cu prioritate prevederile legii speciale, adoptate în materia urbanismului și construirii, privind autorizarea lucrărilor de construcții.

66. Prevederile art. 28 din Legea nr. 50/1991 trebuie interpretate pornindu-se de la premisa că ele vizează sancționarea contravențiilor reglementate de art. 26 alin. (1) lit. a) și c) din lege (construirea fără autorizație, respectiv construirea cu încălcarea prevederilor autorizației emise), situații care, din perspectiva efectelor materiale, diferă doar sub aspect cantitativ: construcții în totalitate ilegale, respectiv construcții parțial ilegale.

67. Potrivit alin. (1) al art. 28 din Legea nr. 50/1991, pe lângă sancțiunea principală a amenzii și oprirea provizorie a lucrărilor, autoritatea publică poate stabili [a se vedea utilizarea sintagmei „după caz”, precum și corelarea logică a alin. (1) cu alin. (3) al art. 28] și una dintre următoarele sancțiuni complementare: desființarea lucrărilor, respectiv încadrarea lucrărilor executate în prevederile autorizației de construire.

68. Trebuie remarcat faptul că ambele măsuri vizează, în esență, lucrări de construcții (de regulă, demolări) care exclud păstrarea construcțiilor edificate ilegal.

69. Textul legal stabilește așadar faptul că, în oricare din cele două ipoteze menționate, autoritatea publică abilitată poate lua, în termenul de prescripție a răspunderii contravenționale, măsuri de intrare în legalitate (prin desființarea lucrărilor sau prin încadrarea lucrărilor executate în prevederile autorizației de construire) a celui care a edificat fără a poseda o autorizație de construire sau cu depășirea condițiilor impuse de un asemenea act administrativ unilateral cu caracter individual.

70. Conform Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 16 din 20 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1047 din 9 noiembrie 2020, termenul de prescripție este de 3 ani și începe să curgă cel mai târziu de la data la care construcția a fost terminată în fapt, adică au fost finalizate toate elementele structurale necesare utilității pentru care a fost edificată.

71. Distinct, alin. (2) al art. 28 din Legea nr. 50/1991 stabilește, alternativ aplicării uneia din măsurile arătate anterior, și soluția menținerii construcției, alegerea între aceasta și una dintre soluțiile de desființare urmând a fi luată de organul competent, pe baza planurilor urbanistice și a regulamentelor aferente, avizate și aprobate în condițiile legii, din textul legal putându-se deduce astfel și criteriul acestei alegeri: după cum, din perspectiva dreptului material al urbanismului, construcția poate sau nu „intra în legalitate” prin simpla emitere a unei autorizații ulterioare în acest sens.

72. Reglementarea din cel de-al doilea alineat al art. 28 trebuie privită ca una care vine în completarea celei din primul alineat, în sensul că oferă repere care permit autorității competente să aprecieze și să stabilească dacă este în situația (în sensul sintagmei „după caz” din primul alineat) de a decide desființarea construcțiilor realizate fără autorizație sau cu nerespectarea prevederilor acesteia ori menținerea respectivelor construcții, desigur cu condiția de a se lua măsurile legale necesare pentru autorizarea lor în termenul stabilit.

73. Chiar dacă legătura între primele două alineate ale art. 28 nu este explicit precizată în corpul legii, ea rezultă nu numai din interpretarea sistematică și teleologică a acestui articol, ci și din norma metodologică înscrisă în art. 59 alin. (1) și (2) din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, care evidențiază

în mod neechivoc corelarea necesară a fi făcută între demersurile impuse agentului constator în contextul aplicării sancțiunilor complementare.

74. În fine, alin. (3) al art. 28 din Legea nr. 50/1991 stabilește posibilitatea dispunerii măsurii desființării construcției și atunci când, în termenul prevăzut în procesul-verbal de constatare a contravenției pentru intrarea în legalitate, nu s-a obținut autorizația necesară.

75. Se constată așadar că referiri la termenul stabilit pentru executarea măsurilor de intrare în legalitate se regăsesc doar în primul și ultimul alineat din art. 28, normele juridice abilitând expres autoritatea publică să instituie prin procesul-verbal de constatare a contravenției un termen în care contravenientul să procedeze la luarea măsurilor de încadrare a lucrărilor în prevederile autorizației de construire sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia [alin. (1) al art. 28], respectiv dispunând aplicarea măsurii desființării construcțiilor în situația în care, la expirarea termenului de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, contravenientul nu a obținut autorizația necesară [alin. (3) al art. 28].

76. Prin urmare:

— dacă lucrările sunt ilegale doar formal (procedural) în sensul că ele respectă regulile de construire (urbanism) aplicabile în zonă, însă au fost executate în lipsa/cu depășirea limitelor unei autorizări prealabile, organul constator are obligația de a insera în cuprinsul procesului-verbal un termen [alin. (3) al art. 28] în vederea exercitării dreptului contravenientului de a intra în legalitate;

— dacă lucrările sunt ilegale și din punct de vedere material (nu lipsește doar autorizația, ci sunt încălcate și normele de urbanism), atunci organul administrativ va insera în cuprinsul procesului-verbal un termen pentru desființarea/încadrarea în prevederile autorizației a lucrărilor, în mod benevol.

77. Corelând logic cele trei alineate rezultă că, din punct de vedere tehnic, organul competent se va adresa instanței cu o cerere de desființare a construcțiilor realizate ilegal în două situații: fie în procesul-verbal a fost stabilit un termen pentru obligația contravenientului de desființare a lucrărilor ilegale, iar acesta s-a scurs fără ca obligația să fi fost executată benevol, fie în procesul-verbal de constatare a contravenției s-a stabilit un termen pentru intrarea în legalitate prin luarea măsurilor de încadrare a lucrărilor în prevederile autorizației de construire, iar acesta a expirat fără ca acest lucru să se întâmple.

78. Se reține, pentru considerentele ce urmează a fi expuse în continuare, că termenul stabilit în procesul-verbal pentru intrarea în legalitate prin desființarea lucrărilor ilegale/luarea măsurilor de încadrare a lucrărilor în prevederile autorizației de construire/obținerea deciziei autorizării ulterioare este unul de recomandare, chiar prevederile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 vorbind despre un termen lăsat la libera apreciere și stabilit prin voința agentului constator, emitent al actului unilateral (procesul-verbal).

79. Câtă vreme legea lasă la latitudinea organului constator marja de apreciere cu privire la stabilirea în concret a duratei termenului, nu se poate susține că acesta ar fi un termen imperativ. De altfel, dacă termenul stabilit în procesul-verbal este unul excesiv de scurt (nerezonabil), mențiunea care îl instituie este viciată, aspect ce poate fi constatat inclusiv de instanța care soluționează plângerea contravențională.

80. În aceste condiții, termenul în discuție, așa cum este abordat în procesul-verbal de constatare a contravenției, trebuie să fie de natură a permite contravenientului declanșarea și desfășurarea procedurii de intrare în legalitate, împiedicând autoritatea publică să solicite desființarea construcției anterior împlinirii sale.

81. Un aspect ce poate fi considerat relevant pentru dezlegarea problemei de drept analizate este acela că entitățile care au competențe în materia constatării și aplicării sancțiunilor pentru nerespectarea reglementărilor care interesează disciplina în construcții nu sunt aceleași cu entitățile juridice ce au competențe în emiterea autorizației de construire sau/și a actelor premergătoare ce sunt necesare pentru finalizarea procedurii de autorizare a lucrărilor de construire. Chiar în ipotezele în care este vorba de entități care fac parte din autoritatea administrației publice locale, trebuie observat că, prin prevederile art. 27 alin. (3) din Legea nr. 50/1991, se conferă competența de constatare și sancționare a contravențiilor „*către compartimentele de specialitate cu atribuții de control ale autorităților administrației publice locale ale județelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, orașelor și comunelor, pentru faptele săvârșite în unitatea lor administrativ-teritorială sau, după caz, în teritoriul administrativ al sectoarelor municipiului București*” (constatarea contravențiilor se realizează, de cele mai multe ori, de către poliția locală prin serviciul Disciplina în construcții), în timp ce competențele de gestionare a procesului de emitere a certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire/desființare sunt conferite — conform art. 5 și art. 51 din aceeași lege — unei structuri de specialitate în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și executării lucrărilor de construcții, condusă de arhitectul-șef și având în componență personal cu pregătire adecvată în domeniile urbanismului, arhitecturii și construcțiilor.

82. Pe de altă parte, intrarea în legalitate, în sensul alin. (2) al art. 28 din Legea nr. 50/1991, prin impunerea soluției menținerii construcției nu permite concluzia instituirii unui termen de decădere. Deși termenul în sine nu are caracter facultativ, el fiind prevăzut în procesul-verbal de constatare a contravenției aferent unei/unor obligații instituite în sarcina contravenientului, persoana interesată trebuind astfel să acționeze cu respectarea sa pentru ca autoritatea publică să nu declanșeze demersurile vizând desființarea lucrărilor de construire realizate nelegal, temporizarea/întârzierea demersului de sesizare a instanțelor cu o asemenea sancțiune are semnificația unei tacite manifestări a voinței entității competente de a prelungi durata respectivului termen.

83. De aceea, simpla împlinire a termenului nu conduce la nașterea obligației contravenientului de a desființa lucrările nelegal efectuate (măsura nu intervine de la sine, mecanic, ca un corolar al nerespectării obligației instituite în sarcina persoanei sancționate contravențional) pentru că o atare interpretare ar fi contrară scopului neîndoelnic al reglementării de excepție înscrise în art. 28 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 50/1991, anume acela de a prioritiza salvarea lucrărilor în privința cărora se poate dovedi că sunt unele ce respectă cerințele tehnice și legale de construire, dar sunt afectate de un unic viciu—formal: că au fost efectuate fără autorizație ori în parametri deosebiți de cei ai autorizației.

84. Împlinirea lui nu atrage așadar automat aplicarea sancțiunii complementare a desființării lucrărilor de construcții, ci doar impune ideea că încălcarea sa este asociată cu aplicarea, la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care se dispune demolarea, a unei sancțiuni persoanei care nu a ieșit din pasivitate până la acel moment.

85. Aceasta deoarece, din motive neimputabile contravenientului sau din motive care țin exclusiv de conduita organelor administrative, este posibil ca aceste demersuri impuse constructorului să nu fie demarate ori finalizate până la expirarea termenului acordat, astfel că desființarea construcției realizate nelegal apare ca o măsură excesivă.

86. Altfel spus, deși persoana interesată va trebui să acționeze în vederea intrării în legalitate cu respectarea termenului instituit în procesul-verbal de constatare a contravenției, împlinirea sa nu va avea ca efect, doar în

considerarea acestui aspect, respingerea automată a cererii formulate pentru emiterea autorizației de construire, ci îndreptățirea autorității publice să acționeze în sensul art. 28 alin. (3) din Legea nr. 50/1991, în măsura în care nu există o culpă a acesteia în desfășurarea procedurii administrative. În acest din urmă sens, reținem și că neîncadrarea în termenul acordat prin procesul-verbal de constatare a contravenției își poate avea cauza inclusiv într-o inacțiune/acțiune temporizată a autorității publice sesizate, obligația de intrare în legalitate în varianta obținerii autorizației *post-factum* nedepinzând în mod exclusiv de comportamentul diligent al persoanei sancționate.

87. Este adevărat că imperativul asigurării disciplinei în construcții presupune ca termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției să fie unul eficient, însă este rezonabil și în acord cu necesitatea responsabilizării activității autorităților administrative ca o măsură extremă, precum cea a desființării unei construcții, să fie aplicată doar dacă persoana sancționată contravențional nu și-a îndeplinit obligația de mijloace de a depune toate diligențele pentru intrarea în legalitate.

88. Așadar, ieșirea din pasivitate a contravenientului în sensul conformării prescripțiilor legale se poate realiza până la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se dispune demolarea, măsura fiind lăsată la latitudinea instanței judecătorești sesizate de către organul care a aplicat sancțiunea, conform art. 32 din Legea nr. 50/1991, în care se prevede că:

„Art. 32. — (1) În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1), organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz:

- a) încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației;
- b) desființarea construcțiilor realizate nelegal.

(2) În cazul admiterii cererii, instanța va stabili termenele-limită de executare a măsurilor prevăzute la alin. (1).”

89. În acest context, interpretarea potrivit căreia desființarea construcției (cea mai drastică măsură ce poate fi aplicată) intervine în mod automat la expirarea termenului stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției vine în contradicție cu prevederile art. 32 din lege, care ar fi golate de conținut în măsura în care instanța de judecată nu ar face decât să ia act de neîndeplinirea obligației părții pârâte în termenul unilateral stabilit de autoritatea administrativă prin procesul-verbal de constatare a contravenției și să dispună una dintre măsurile prevăzute de textul de lege.

90. În verificarea conformității dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 cu normele constituționale, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 614 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 6 februarie 2020, a reținut în conținutul paragrafului 22 că: „În ceea ce privește respectarea disciplinei în construcții, prin Decizia nr. 1.535 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 21 ianuarie 2011, Curtea a reținut că legiuitorul a atribuit instanței judecătorești un dublu rol. Astfel, aceasta poate fi chemată să verifice legalitatea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, potrivit art. 35 alin. (2) din Legea nr. 50/1991. De asemenea, aceasta poate interveni, la cererea organului care a aplicat sancțiunea cuprinsă în procesul-verbal, pentru a stabili dacă se impune sau nu obligarea contravenientului la încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației sau desființarea construcțiilor realizate nelegal, fixând și termenele de executare a măsurilor dispuse, astfel cum prevede art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991. Cu aceste prilejuri, contravenientul își poate exercita neîngrădit toate drepturile și garanțiile procesuale care condiționează, într-un stat de drept, democratic, exercitarea dreptului la un proces echitabil.”

91. Argumentelor de mai sus li se poate adăuga și interpretarea *per a contrario*, din analiza cadrului normativ privind autorizarea executării lucrărilor de construcții neputând fi identificat vreun impediment legal pentru autoritatea administrativă competentă de a elibera autorizația de construire dacă sunt îndeplinite toate cerințele tehnice și de urbanism, după expirarea termenului de intrare în legalitate prevăzut în procesul-verbal de constatare a contravenției.

92. Începând cu data de 9 ianuarie 2020, textul care reglementa expres condițiile de emiteră a autorizației de construire pentru intrarea în legalitate — alin. (3) al art. 59 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 — a fost abrogat prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 3.454/2019.

93. În forma lui inițială, textul legal stabilea: *„în situația în care construcția realizată fără autorizație de construire întrunește condițiile urbanistice de integrare în cadrul construit preexistent, autoritatea administrației publice locale competente poate proceda la emiterea unei autorizații de construire în vederea intrării în legalitate, în coroborare cu luarea măsurilor legale care se impun, numai în baza concluziilor unui referat de expertiză tehnică pentru cerința esențială de calitate «rezistența mecanică și stabilitate» privind starea structurii de rezistență în stadiul fizic în care se află construcția, precum și pentru cerința esențială de calitate «securitatea la incendiu», numai după emiterea Acordului de mediu, în condițiile legii.»*

94. Inclusiv titlul art. 59 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 a fost modificat din „Intrarea în legalitate” în „Lucrări de construcții executate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia”, probabil pentru a fi mai reprezentativ în raport cu noul conținut al art. 59.

95. Modificarea legislativă a fost necesară în condițiile în care intrarea în legalitate a unei construcții se definitivează doar la momentul recepției la terminarea lucrărilor, când se verifică oricum respectarea cerinței esențiale de calitate „rezistență mecanică și stabilitate” și „securitatea la incendiu” odată cu celelalte aspecte stabilite prin autorizația de construire, iar acordul de mediu se obține, fiind indicat în certificatul de urbanism.

96. Așadar, îndeplinirea cerinței pentru emiterea autorizației în vederea intrării în legalitate se verifică exclusiv în raport cu prevederile documentațiilor de urbanism deja aprobate și, doar dacă acestea nu sunt îndeplinite, autoritatea locală poate refuza în mod întemeiat emiterea acestei autorizații.

97. Analiza pe care o face autoritatea competentă trebuie să funcționeze prin excludere, respectiv aceasta ar trebui să poată refuza eliberarea autorizației de construire pentru intrarea în legalitate doar atunci când încadrarea construcției realizate în cadrul urbanistic preexistent este absolut imposibilă și când autoritatea indică punctual sub ce aspecte lucrările nu se încadrează în planurile urbanistice aprobate, astfel încât să fie garantat principiul ocrotirii dreptului de proprietate în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și cu art. 1 din Protocolul 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care în acest caz se traduce prin prevalența obiectivului de salvagardare a construcției în raport cu măsura contraproductivă a desființării acesteia.

98. Autoritatea administrativă nu ar putea refuza emiterea autorizațiilor necesare intrării în legalitate doar pentru motivul că la data la care acestea au fost solicitate ori când cererea a fost examinată termenul stabilit prin procesul-verbal de constatare a contravenției, prevăzut de art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, era expirat.

99. Atât timp cât au fost îndeplinite de către contravenient (până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus demolarea) toate demersurile rezonabile pentru obținerea autorizației, iar contravenientului nu îi poate fi imputată nicio culpă, măsura desființării construcției nu poate fi aplicată întrucât intrarea în legalitate s-a dorit a fi un act de clemență din

partea legiuitorului pentru rezolvarea problemei construcțiilor neconforme, având ca scop securitatea circuitului civil.

100. Este adevărat că astfel de conduite prin care se eludează practic legea ar trebui descurajate și sancționate, limitările legate de autorizația de construire fiind înlocuite prin lege în interes public, în cadrul controlului statal asupra amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării executării lucrărilor de construcții, ce caracterizează regimul juridic al construcțiilor.

101. Atât timp însă cât lucrările îndeplinesc cerințele de urbanism, de mediu, de calitate și siguranță în construcții stabilite de normele în vigoare, interesul public nefiind afectat, blocarea definitivă a intrării în legalitate nu este o soluție constructivă.

102. În plus, față de mecanismul intrării în legalitate reglementat de art. 28 din Legea nr. 50/1991 în modalitatea autorizării *post-factum*, începând cu data de 11 ianuarie 2020, prin art. II pct. 14 din Legea nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții și pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, a fost introdus în cuprinsul Legii nr. 50/1991 un mecanism suplimentar de intrare în legalitate, prin adăugarea unei noi teze în art. 37 alin. (6), însă nu sub forma emiterii unei autorizații de construire *post-factum*, ci sub forma intabulării directe a acestor construcții fără autorizație și fără recepție, în baza unui certificat de atestare/unei adeverințe privind edificarea construcției și a unei documentații cadastrale.

103. Astfel, *„(...) în cazul construcțiilor pentru care execuția lucrărilor s-a realizat fără autorizație de construire, iar împlinirea termenului de prescripție prevăzut la art. 31 nu mai permite aplicarea sancțiunilor, certificatul de atestare/adeverința privind edificarea construcției va fi emis/emisă în baza unei expertize tehnice cu privire la respectarea cerințelor fundamentale aplicabile privind calitatea în construcții, inclusiv cu încadrarea în reglementările de urbanism aprobate, care să confirme situația actuală a construcțiilor și respectarea dispozițiilor în materie și a unei documentații cadastrale. În situația în care în expertiza tehnică se constată neîndeplinirea tuturor cerințelor fundamentale și a celor relative la încadrarea în reglementările de urbanism, nu se eliberează certificatul de atestare/adeverința privind edificarea construcției”*.

104. Textul art. 37 alin. (6) din Legea nr. 50/1991, astfel cum a fost modificat, trebuie corelat cu textul omolog al art. 37 alin. (1) din Legea cadastrului și publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că pentru intabulare este necesar un certificat de atestare care să confirme că edificarea construcțiilor s-a efectuat conform autorizației de construire și să existe un proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor.

105. Rezultă din aceste dispoziții că în cazul nerespectării normelor privind autorizația de construire, după modificările legislative intervenite la începutul anului 2020, intrarea în legalitate se poate realiza în funcție de situația în care se regăsește constructorul la momentul constatării: în timpul perioadei de aplicare a sancțiunii contravenționale, respectiv după împlinirea termenului de prescripție a acesteia.

106. Astfel, intrarea în legalitate prin intabularea directă a construcției realizate fără autorizație și recepție poate avea loc ulterior împlinirii termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, în timp ce, anterior împlinirii termenului de prescripție a răspunderii contravenționale sau penale, intrarea în legalitate se poate realiza prin autorizarea *post-factum* dispusă de autoritatea competentă odată cu dispunerea sancțiunii contravenționale sau penale principale.

107. Deși este vorba de situații-premisă diferite, intrarea în legalitate prin efectuarea demersurilor necesare și supunerea spre verificare a îndeplinirii condițiilor urbanistice pentru lucrările efectuate cu nerespectarea autorizațiilor de construcție eliberate este regula și cerința principală avută în vedere de către

legiuitor, iar refuzul eliberării autorizațiilor de construcție/modificatoare poate fi justificat numai prin prisma nerespectării cerințelor urbanistice, respectiv de imposibilitatea iremediabilă de integrare a construcției realizate în cadrul construit preexistent.

108. Chiar dacă actualul cadru normativ în materia urbanismului și a regimului juridic al construcțiilor este rezultatul unor intervenții legislative succesive în scopul disciplinării conduitei în domeniul executării lucrărilor de construire sau desființare a construcțiilor, ceea ce se dorește ca finalitate este „salvarea” construcțiilor autorizabile.

109. Fără a nega pericolul social al faptelor de construire fără a obține în prealabil autorizațiile necesare, nu poate fi omis faptul că viziunea legiuitorului a fost aceea de a încerca menținerea acestor construcții, în măsura în care întrunesc condițiile urbanistice de integrare în cadrul construit preexistent, precum și toate condiționările legale aplicabile.

110. Ar fi așadar contrară rațiunii reglementării ca simpla depășire a termenului stabilit în vederea intrării în legalitate să atragă desființarea construcțiilor.

111. Un alt element în sprijinul celor de mai sus poate fi desprins din considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 13 din 8 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 3 iunie 2019, pronunțată în soluționarea recursului în interesul legii vizând „interpretarea dispozițiilor art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul dacă acestea

114. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 514 din același cod,

constituie sau nu un impediment legal la dobândirea dreptului de proprietate asupra construcției prin efectul accesiunii imobiliare artificiale”. În considerentele de la paragrafele 89 și 90 ale acestei decizii s-au reținut următoarele:

„Se constată că proprietarul terenului are posibilitatea să urmeze procedura Legii nr. 50/1991 pentru intrarea în legalitate cu privire la construcția realizată pe terenul său (...). Autorizația de construire poate fi emisă nu numai înainte de realizarea construcției, dar și ulterior, în procedura intrării în legalitate, prevăzută de art. 28 din Legea nr. 50/1991 și art. 59 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991.

După intrarea în legalitate, prin obținerea tuturor autorizațiilor prevăzute de legea specială, în temeiul procesului-verbal încheiat la terminarea lucrărilor, constructorul, proprietar al terenului, are posibilitatea să își intabuleze dreptul de proprietate asupra construcției (...).”

112. În concluzie, din interpretarea rațională și teleologică a art. 28 și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 rezultă că verificarea legalității primează și că ea este posibilă și ulterior acestui termen, stabilit cu titlu de recomandare.

113. De asemenea, legiuitorul a înțeles să confere în mod expres posibilitatea ca și instanța de judecată să poată lua inclusiv decizia la care se referă art. 28 alin. (2) din Legea nr. 50/1991, evident, în condițiile în care autoritatea locală, prin raportare la planurile urbanistice și regulamentele aferente, refuză a dispune în sensul menținerii construcțiilor, ca manifestare de voință de natură a vătămă drepturile sau interesele legitime ale celui vizat.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și, în consecință, stabilește că: *În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut o hotărâre de demolare a construcției, termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției este unul de recomandare.*

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 28 iunie 2021.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Bogdan Georgescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

